DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

OKRĘGOWA KOMISJA EGZAMINACYJNA W KRAKOWIE

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
1818

Polskie Towarzystwo Diagnostyki Edukacyjnej PTDE

patronat honorowy

MAŁOPOLSKA

WOJEWODA MAŁOPOLSKI

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

affiliated organization of: InSEA Polski Komitet Międzynarodowego Stowarzyszenia Wychowania przez Sztukę

partner

KRAKÓW krakow.pl

partner edukacyjny

PCG Edukacja

Aktualności

Wydarzenia

- **Wydarzenia**
  - Archiwum wydarzeń
- Konkursy
- Przetargi
- Wernisaże

O "Diagnozowaniu twórczości uczniów i nauczycieli" rozmawiano na ASP

Diagnozowanie twórczości uczniów i nauczycieli to główny temat XXII Konferencji Diagnostyki Edukacyjnej, która miała miejsce na Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie w dniach 23-25 września 2016 r.

prof. Akademii Sztuk Pięknych
Adam Brincken

prof. Adam Brincken, prof. Bolesław Niemierko - Przewodniczący Komitetu Naukowego
Lech Gawryłow – Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego,
dr Henryk Szaleniec – Przewodniczący Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Edukacyjnej

Uroczyste otwarcie XXII Konferencji Diagnostyki Edukacyjnej

Przewodniczący Zarządu Głównego
Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Edukacyjnej
dr Henryk Szaleniec

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
Dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Krakowie
Lech Gawryłow

Dyrektor Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Krakowa Anna Korfel-Jasińska.

Wśród uczestników przedstawiciele systemu egzaminów zewnętrznych - dyrektor Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i okręgowych komisji w Gdańsku, Warszawie, Jaworznie, Łodzi, Krakowie oraz prof. Józef Murzyn ASP i dyrektor Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Krakowa – Anna Korfel-Jasińska.

Od lewej dr Ewa Stożek, prof. Roman Dolata, dr Monika Nęcka, Prorektor ds. Nauki i Spraw Zagranicznych prof. ASP dr hab. Bogdan Achimescu, prof. Krzysztof Szmidt.

Prorektor ds. Nauki i Spraw Zagranicznych dr hab. Bogdan Achimescu, prof. ASP

dr Ewa Stożek – PCG Polska
Public Consulting Group (*PCG*) – Partner Edukacyjny

prof. Bolesław Niemierko - Przewodniczący Komitetu Naukowego

Konferencja obejmowała trzy sesje plenarne:

Sesja plenarna I. Porządkowanie pojęć – dr Henryk Szaleniec
1. prof. Krzysztof Szmidt Kluczowe kompetencje nauczyciela twórczości jako diagnosty
2. prof. Bolesław Niemierko Twórczy słabeusz. O poszerzaniu kręgu zdolnych uczniów
3. dr Beata Udzik Ad fontes, czyli zaczynamy od uzgodnienia znaczeń

Sesja plenarna II. Magia sztuki – prof. Adam Brincken
1. prof. Andrzej Bednarczyk O czym mówi dzieło sztuki
2. prof. Mirosław Sikorski Semi Zeki „Inner Vision"

Sesja plenarna III – prof. Bolesław Niemierko
1. prof. Roman Dolata Wiek rodziców a szkolne funkcjonowanie uczniów
2. dr Henryk Szaleniec, dr Maria Krystyna Szmigel Historia sztuki – ocenianie w szkole i na egzaminie
3. prof. Adam Brincken Edukacja artystyczna jest dyscypliną sztuki
4. dr Monika Nęcka, Urszula Sobczyk Kompetencje edukatorów kultury

dr hab. Krzysztof J. Szmidt, prof. UŁ – *Kluczowe kompetencje nauczyciela twórczości jako diagnosty*

dr hab. Krzysztof J. Szmidt, prof. UŁ – *Kluczowe kompetencje nauczyciela twórczości jako diagnosty*

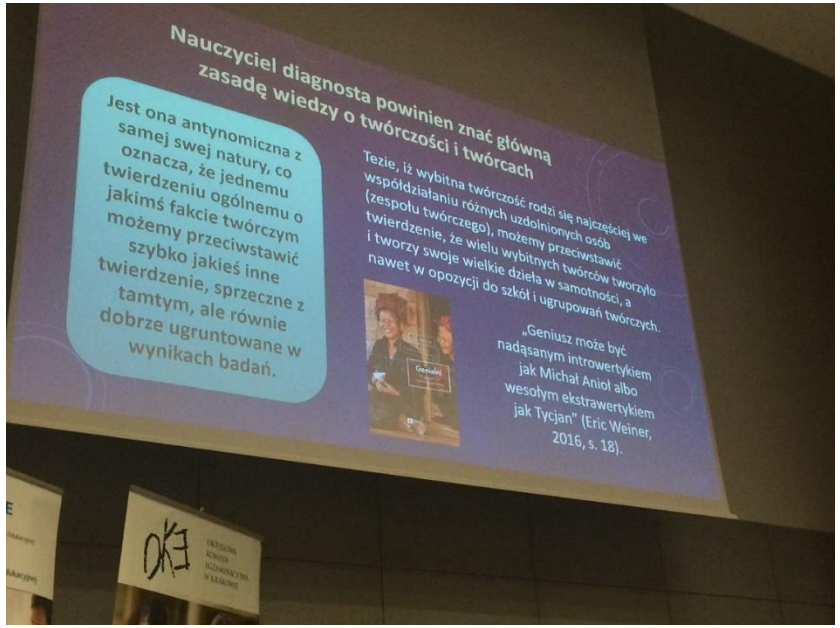

dr hab. Krzysztof J. Szmidt, prof. UŁ – *Kluczowe kompetencje nauczyciela twórczości jako diagnosty*

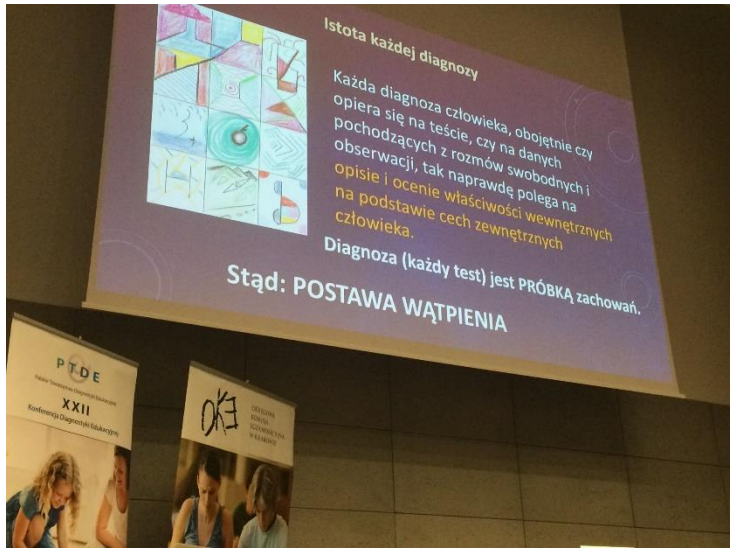

Prof. Adam Brincken ASP i prorektor ds. Nauki i Spraw Zagranicznych dr hab. Bogdan Achimescu, prof. ASP

Twórczy słabeusz

O POSZERZENIE KRĘGU ZDOLNYCH UCZNIÓW

Bolesław Niemierko

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny
Sopot

WSPIERANIE TWÓRCZOŚCI

Strategia hierarchiczna, polegająca na ćwiczeniu zachowań dających podstawę działaniom twórczym

Rozszerzona taksonomia celów kształcenia dziedziny poznawczej
(Bloom, 1956; Andersen, Krathwohl, 2002)

WSPIERANIE TWÓRCZOŚCI

Strategia odkrywcza, polegająca na rozwoju ucznia w zgodzie z jego genetycznymi i biograficznymi zadatkami

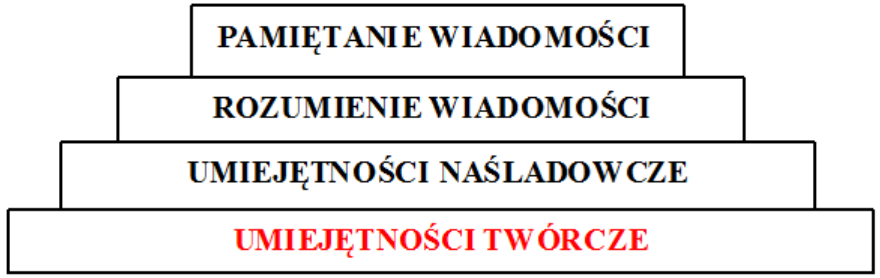

Odwrócona taksonomia celów kształcenia dziedziny poznawczej
(Niemierko, 2016)

dr Beata Udzik *Ad fontes, czyli zaczynamy od uzgodnienia znaczeń*

Podstawowym warunkiem osiągnięcia pełnego porozumienia przy przekazywaniu treści od nadawcy do odbiorcy jest jednakowe rozumienie przez obie strony społecznie ustalonych znaczeń wyrazów.

M. Szymczak

twórczy

- prsł. czasownik ***tvoriti*** oznaczający „powodować powstanie czegoś; robić, czynić; formować, kształtować”
- „strukturalnie czasownik **tworzyć** znaczył <<czynić twardym; nadawać twardą formę>>, czyli <<powołać do istnienia, wytworzyć>>”
- ***twarz, twardy, twór,***
- ***natworzyć, potworzyć, przetworzyć, stworzyć, utworzyć, wytworzyć,***
- ***twarzać, natwarzać, potwarzać, przetwarzać, stwarzać, wytwarzać,***
- ***potwór, przetwór, stwór, utwór, wytwór,***
- ***twórca, twórczy***

kreacja z łac. *creatio*, oznaczającego tworzenie, wybór

„Słownik języka polskiego” Samuela Bogusława Lindego	„robienie kogo czym, mianowanie, obieranie”
„Słownik wileński”	„mianowanie, obieranie” w znaczeniu „kreacja kardynałów”
„Słownik warszawski”	„1. utwór; 2. mianowanie, obieranie, wybór”
„Słownika języka polskiego” pod red. Witolda Doroszewskiego	„1. sposób odtworzenia przez aktora jakiejś postaci w utworze scenicznym (zwykle o sposobie odtworzenia wybitnym, oryginalnym), 2. oryginalny w pomyśle, artystycznie wykonany, wytworny strój lub szczegół stroju albo uczesania, zwłaszcza w zakresie mody kobiecej, 3. *przestarz.* utwór, dzieło, wytwór, twór, twórczość, 4. *daw.* utworzenie, mianowanie”

kreatywny

- Odnotowuje dopiero powstający w latach 1978-1981 „Słownik języka polskiego” pod red. Mieczysława Szymczaka.
- W opisie semantycznym czytamy, że **kreatywny** to to samo, co **twórczy**.
- Słowo opatrzone zostało kwalifikatorem stylistycznym **książkowy** oraz objaśnieniem etymologicznym **z angielskiego**.

„Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny”
pod red. Haliny Zgółkowej wydawanym w latach 1994-2005

kreatywny:
„1. o kimś: taki, który posiada umiejętność tworzenia nowych jakości, jest operatywny, pomysłowy […].
2. pozwalający na dokonanie istotnych zmian, ulepszeń; mający zdolność tworzenia”.

„z angielskiego creative”

Internetowa Poradnia Językowa PWN

Zapytanie z 15.02.2009

*Proszę o wyjaśnienie, czy robiące coraz większą karierę w Internecie słowo **kreatywny** w języku polskim może odnosić się do tworów, a nie tylko twórców. Czy określenia **kreatywny** pomysł, **kreatywny** obraz są poprawne, czy lepiej byłoby napisać pomysł kreatywnego autora, obraz twórczego grafika?*

Odpowiedź

*Pomysł może ciekawy, interesujący, niezwykły, nowatorski, oryginalny, śmiały, twórczy (za Słownikiem dobrego stylu, PWN), obraz też można określić na wiele sposobów. Użycie w zamian modnego słowa **kreatywny** nie będzie błędem semantycznym (...), ale efekt stylistyczny da mierny. Zwłaszcza jeśli autor w ogóle nadużywa wyrazów modnych.*

Mirosław Bańko, PWN

Internetowa Poradnia Językowa PWN

Zapytanie z 16.09.2002

*Proszę o wyjaśnienie, czy istnieje różnica między słowami **kreatywny** i **twórczy**? Z góry dziękuję za odpowiedź.*

Odpowiedź

*Jedyna różnica to ta, że słowo **kreatywny** jest modne i książkowe. W zwykłej rozmowie raczej się go nie usłyszy, można natomiast natrafić na nie w ogłoszeniach o pracy (pracodawcy uwielbiają kreatywnych), w książkach psychologicznych, literaturoznawczych i innych. Być może istnieją jakieś związki wyrazowe, może terminy fachowe, w których słowa **kreatywny** i **twórczy** nie są wymienne. W języku ogólnym jednak nie ma między nimi różnicy znaczeniowej. Istotna różnica jest tylko między **kreatywnością** i **twórczością**, te słowa bowiem nie są wymienne.*

Mirosław Bańko

Kolokacje rzeczownikowe dla wyrazu ***twórczy*** - 316

praca (600),

proces (176), siła (151), inwencja (137), człowiek (118), postawa (110), stowarzyszenie (100), stowarzyszyć (100),
akt (95), droga (94), energia (89), potencjał (82), postaw (73), być (70), sposób (67), moc (66), dorobek (61), swoboda (59), wena (58), inspiracja (58), ekspresja (57), warsztat (51), inicjatywa (47), grupa (47), poszukiwanie (42), poszukiwać (42), rozwój (40), inteligencja (39), pasja (34), jednostka (33), dziecko (33), osoba (32), niemoc (31), talent (31), artysta (31)

podmiot, nauczyciel, ludzie, uczeń, autor, mężczyzna, uczestnik, kobieta, towarzysz, pracownik, postać - z frekwencją poniżej 30

Kolokacje rzeczownikowe dla wyrazu ***kreatywny*** - 56

dyrektor (59),
człowiek (40), osoba (36), podejście (26), destrukcja (24), sposób (19), dolina (18), działanie (16), działać (16), agencja (16), praca (16), rola (15), możliwość (13), pisanie (11),

zdolność (10), pomysł (10), siła (10), zespół (10), edukacja (10), moc (10)

rzeczowniki osobowe - kobieta, pracownik, ludzie, piłkarz, nauczyciel, szef (10-5)

SESJA PLENARNA II. Magia sztuki

Prowadzenie: prof. Adam Brincken

Prof. Andrzej Bednarczyk - *O czym mówi dzieło sztuki*

SESJA PLENARNA II. Magia sztuki

Prowadzenie: prof. Adam Brincken

Prof. Andrzej Bednarczyk - *O czym mówi dzieło sztuki*

SESJA PLENARNA II. Magia sztuki
Prowadzenie: prof. Adam Brincken

Prof. Andrzej Bednarczyk - *O czym mówi dzieło sztuki*

SESJA PLENARNA II. Magia sztuki

Prowadzenie: prof. Adam Brincken

Prof. Mirosław Sikorski - *Semi Zeki „Inner Vision”*

PCG Edukacja
PTDE
XXII

OKE
OKRĘGOWA
KOMISJA
EGZAMINACYJNA
W KRAKOWIE
PTDE
XXII
Konferencja Diagnostyki Edukacyjnej
szkoły podstawowe
gimnazja
szkoły ponadgimnazjalne

Sesja Plenarna III. Prowadzenie prof. Bolesław Niemierko

XXII Konferencja Diagnostyki Edukacyjnej

Wiek rodziców a szkolne funkcjonowanie uczniów

Roman Dolata
Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu Warszawskiego
Instytut Badań Edukacyjnych

WYDZIAŁ PEDAGOGICZNY UW

IBE INSTYTUT BADAŃ EDUKACYJNYCH

Pytania i hipotezy

- Czy wczesne rodzicielstwo jest czynnikiem ryzyka dla szkolnego funkcjonowania dziecka?
- Hipotetyczne mechanizmy:

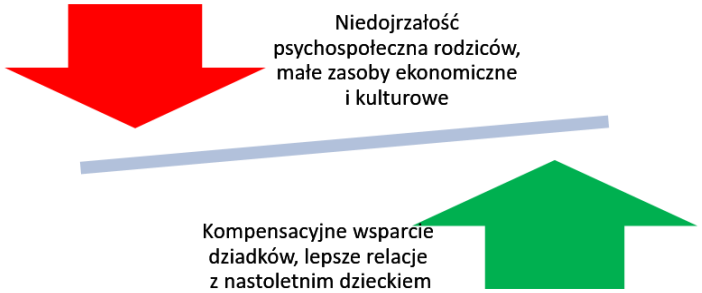

Pytania i hipotezy

- Czy późne rodzicielstwo jest czynnikiem ryzyka dla szkolnego funkcjonowania dziecka?
- Hipotetyczne mechanizmy:

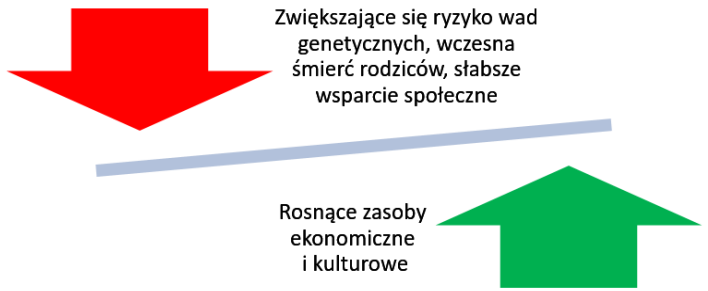

Metoda: pomiary – zmienne kontrolne

Wiek matki w momencie urodzenia dziecka a rodzeństwo (dane z klasy V)

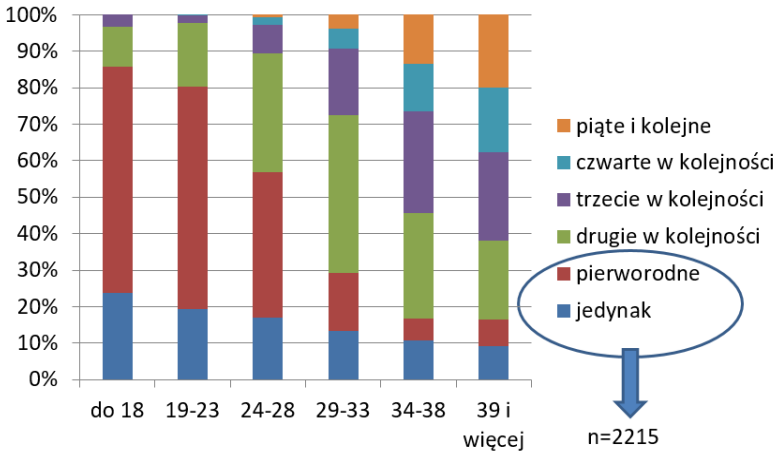

Podsumowanie

- Zarówno wczesne jak i późne rodzicielstwo nie jest <u>znaczącym</u> czynnikiem ryzyka dla szkolnego funkcjonowania dzieci w klasie VI.
- Obserwujemy bardzo słabe negatywne oddziaływanie wczesnego macierzyństwa na oceny szkolne.
- Obserwujemy bardzo słabe negatywne oddziaływanie późnego rodzicielstwa na pozycję socjometryczną.

DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Edukacja artystyczna w programie kształcenia
Meandry zmian programowych

Maria Krystyna Szmigel, Henryk Szaleniec

Reformy *edukacji artystycznej* w polskiej szkole w latach 1947-2016

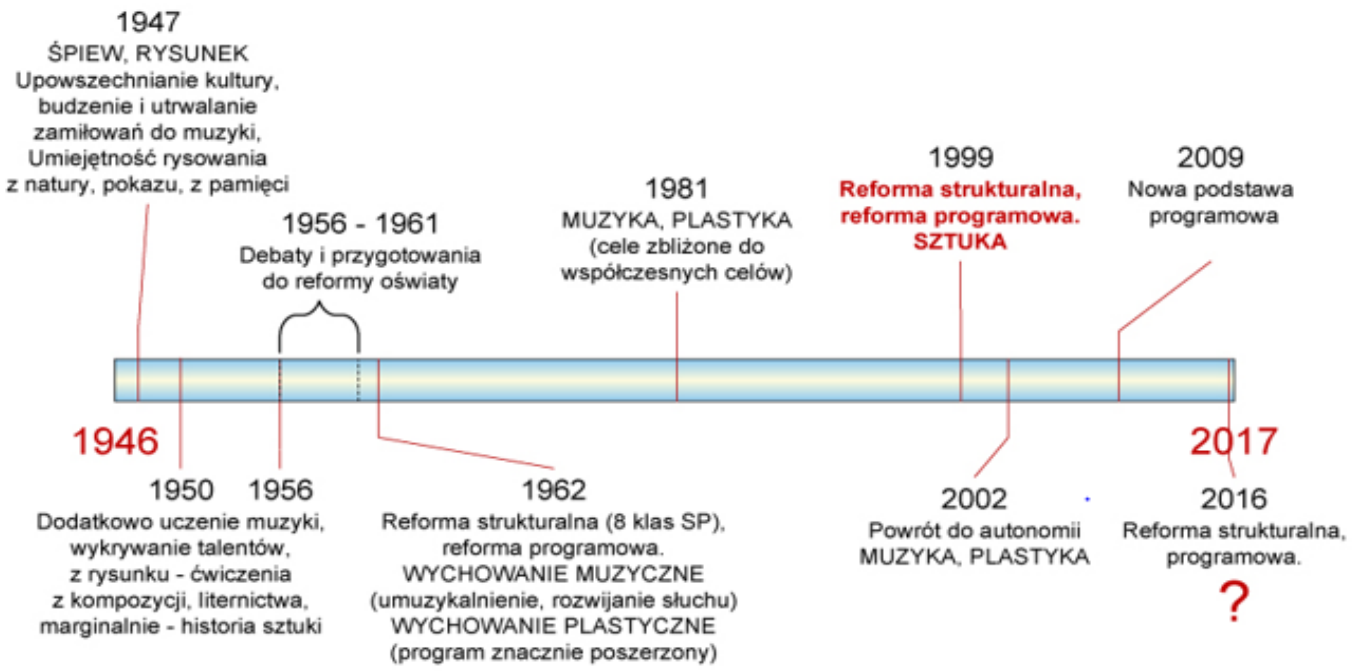

DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Ważne wydarzenia

- 1995 – Rada Europy uruchomiła duży projekt: „Kultura, kreatywność i młodość".
- 1999 – podjęto badania nad edukacją artystyczną w Europie.
- 2005 – Rada Europy przygotowała ramową konwencję w sprawie znaczenia dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa.
- 2006 – zorganizowano międzynarodową konferencję pod hasłem *Promowanie edukacji kulturalnej w Europie* .
- 2006 – powstaje Międzynarodowe Towarzystwo Nauki przez Sztukę *International Society for Education through Art*) założone przez trzy organizacje międzynarodowe nauczycieli przedmiotów artystycznych w zakresie teatru, sztuk artystycznych i muzyki.

DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Ważne wydarzenia

- 2006 Lizbona – I Światowa Konferencja UNESCO na temat Edukacji Artystycznej - „Mapa drogowa", która nakreśliła teoretyczne i praktyczne ramy jakościowego rozwoju edukacji artystycznej.
- 2009 ogłoszono Rokiem kreatywności i innowacji.
- 2009 – Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie przedmiotów artystycznych w szkołach Unii Europejskiej.
- 2010 – II Światowa Konferencja UNESCO w Seulu – *Plan z Seulu na temat Edukacji Artystycznej*.

DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Cele i zadania przedmiotów artystycznych w krajach europejskich możemy podzielić na 3 grupy

A. Realizowane prawie we wszystkich krajach

- Umiejętności artystyczne
- Interpretacja krytyczna (osąd estetyczny)
- Dziedzictwo kulturowe (tożsamość narodowa)
- Indywidualna ekspresja/ tożsamość/ rozwój
- Różnorodność kulturowa (tożsamość europejska, świadomość światowa)
- Kreatywność, wyobraźnia, rozwiązywanie problemów

DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Nauczyciele muzyki i plastyki uczestniczący w prowadzonych na zlecenie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2013 i 2014 r. badaniach wskazali na konieczność wprowadzenia w szkołach następujących zmian:

- Stworzenie osobnych pracowni plastycznych i muzycznych lub poprawa technicznej infrastruktury już istniejących
- Poprawa wyposażenia pracowni w pomoce i materiały niezbędne do prowadzenia lekcji
- Zwiększenie liczby godzin lekcyjnych oraz łączenie ich w dłuższe jednostki czasowe a także poszerzenie oferty zajęć pozalekcyjnych
- Zapewnienie możliwości (organizacyjnych oraz finansowych) systematycznej współpracy z instytucjami kultury poprzez inną organizację pracy szkoły

Wykorzystano elementy graficzne z raportu *Plastyka i muzyka w szkołach podstawowych i gimnazjach*
http://www.mkidn.gov.pl/media/docs/2015/20150325_raport_pm_4.pdf

B. Realizowane w większości krajów

	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK ENG	UK WLS	UK NIR	UK SCT	IS	LI	NO
Umiejętności społeczne/praca w grupie/socjalizacja/współpraca	●		●	●	●	●	●		●	●	●	●			●		●	●	●	●	●	●	●		●		●	●	●	●	●	●			●
Umiejętności komunikacyjne		●		●	●	●	●			●	●		●		●	●	●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	●		●	●	●			●
Rozrywka/przyjemność/satysfakcja/ radość	●	●	●			●	●	●	●	●	●	●	●	●					●	●	●	●	●		●		●	●	●			●			●
Różnorodność i rozmaitość sztuk; zetknięcie się z różnymi rodzajami sztuki/mediów		●			●		●		●	●	●	●		●	●		●			●	●	●			●		●	●	●	●	●	●		●	●
Wykonywanie/przedstawianie (dzielenie się przez uczniów własną pracą artystyczną)		●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●				●	●			●		●		●		●		●	●			●
Świadomość środowiskowa/ochrona środowiska/bezpieczeństwo/ekologia		●		●		●				●	●	●	●	●	●			●			●		●		●		●	●		●	●	●		●	●

C. Realizowane w rzadziej niż w połowie krajów

	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK ENG	UK WLS	UK NIR	UK SCT	IS	LI	NO
Pewność siebie/szacunek do siebie			●			●			●	●	●	●		●				●					●		●		●	●	●			●	●		
Sztuka i zainteresowanie/nauka przez całe życie				●		●	●		●	●		●		●			●		●			●	●		●		●	●	●						
Rozpoznawanie potencjału artystycznego (zdolności/talent)					●				●						●	●									●							●			

Zaryzykujmy kolejną hipotezę związaną z edukacją

To właśnie twórczość i edukacja kulturalna, postrzegane jako ogólne funkcje edukacji, mają ogromny potencjał i znaczenie dla pokoleń, które trafiają do szkoły na progu czwartej rewolucji przemysłowej.

Konkurs robotów – AGH listopad 2015

Nie braknie pracy dla tych, o których będzie można powiedzieć, że są kreatywni, że są twórczy.

DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Pozytywna weryfikacja tej hipotezy wymaga:

- mądrej polityki edukacyjnej
- dobrych programów
- dobrze przygotowanych nauczycieli
- wystarczającego czasu w siatce godzin na edukację artystyczną

Sesja Plenarna III. Prowadzenie prof. Bolesław Niemierko

prof. Adam Brincken – *Edukacja artystyczna jest dyscypliną sztuki*

Sesja Plenarna III. Prowadzenie prof. Bolesław Niemierko

dr Monika Nęcka, Urszula Sobczyk - *Kompetencje edukatorów kultury*

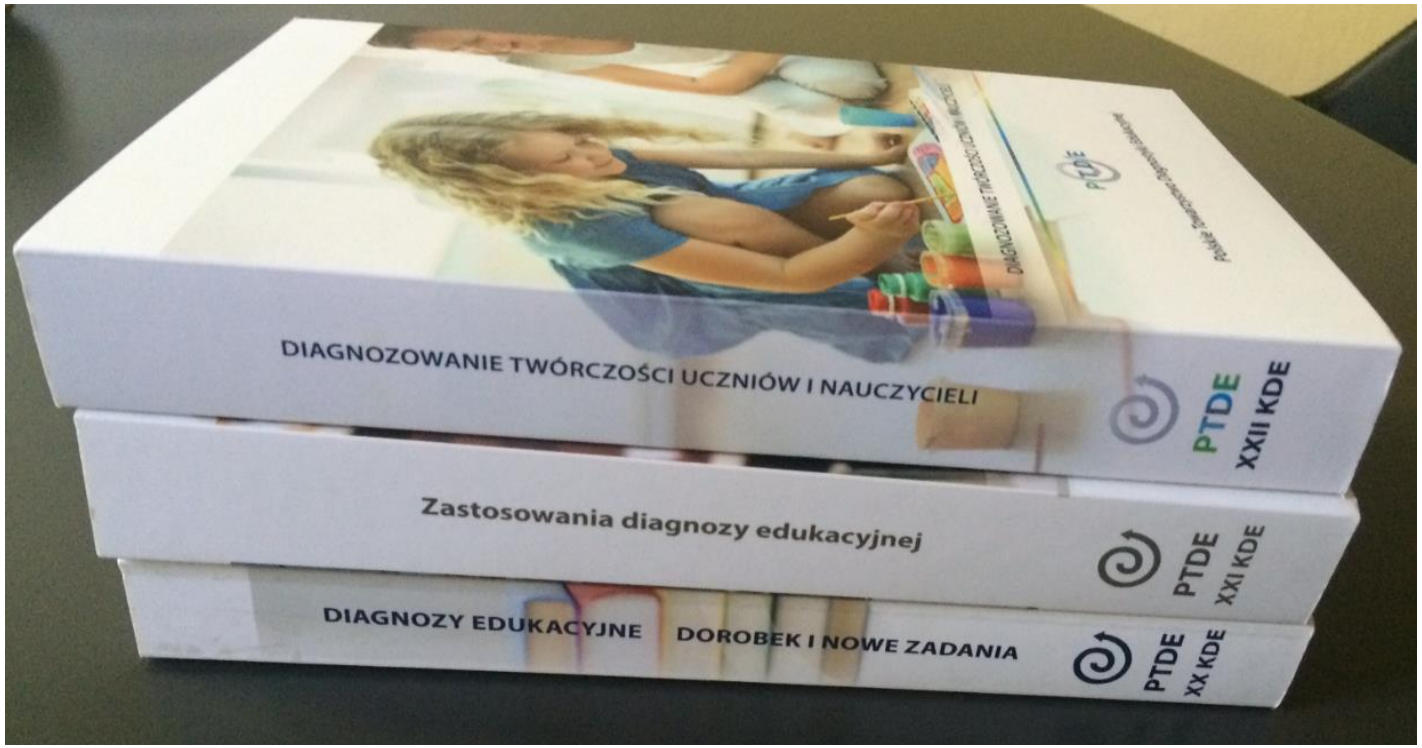

Wszyscy uczestnicy konferencji jak zwykle tak i tym razem otrzymali monografię tematyczną

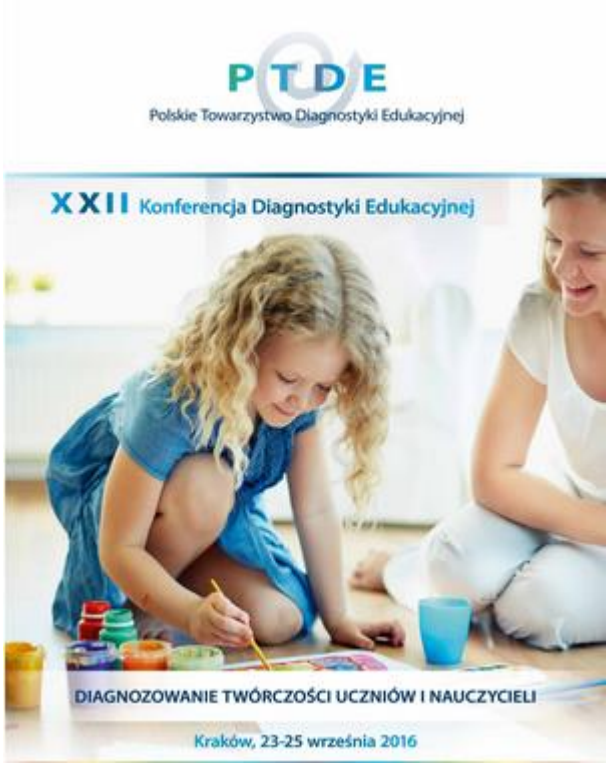

Powróćmy myślą do piątku

Od rana do wieczora braliśmy aktywnie udział w 11 różnych warsztatach (w sumie 17 grup)

Piątek 23.09.2016 r. 11 różnych zajęć warsztatowych

***1.Źródła sztuki – natura, kultura, wyobraźnia* - 10.00, 12.00, 15.00**

Analiza programów i metod, uczenie się z natury i wobec natury, trawestacja i inspiracja (wykład połączony z prezentacją, warsztaty praktyczne w budynku Akademii i w przestrzeni muzealnej).

***2. Dzięki czemu obraz staje się dziełem* - 10.00, 12.00, 15.00**

Temat a tytuł – forma a treść (wykład połączony z prezentacją, warsztaty praktyczne w budynku Akademii i w przestrzeni muzealnej).

***3. Początki i porządki widzenia*- 10.00, 12.00, 15.00**

Psychofizyczne aspekty postrzegania. Psychologia twórczości. Analiza formalna a semantyczna. Środki wyrazu wobec zamierzonej i oczekiwanej „energii" dzieła. Analiza linearna i walorowa struktury kompozycji dzieł dawnych i współczesnych (wykłady połączone z prezentacją, warsztaty praktyczne w budynku Akademii i w przestrzeni muzealnej).

***4. Obraz jako kontekst dla tekstu literackiego i samodzielny tekst kultury podlegający czytaniu oraz interpretacji na lekcjach języka polskiego* - 10.00**

Jak czytać obraz? Ilustracja czy interpretacja? (Fresk Michała Anioła Stworzenie Ewy a tekst Biblii; plakat jako samodzielny tekst kultury i jako kontekst utworu literackiego)

***5. Film na lekcjach języka polskiego* - 12.00**

Jak wprowadzać podstawowe pojęcia? Film na lekcji języka polskiego jako kontekst do dzieła literackiego. „Filmowe" czytanie tekstu literackiego jako sposób na rozwijanie wyobraźni ucznia i umiejętności czytania tekstu literackiego.

***6. Muzyka jako kontekst do tekstu literackiego i pretekst do kształcenia umiejętności pisarskich uczniów* - 15.00**

Muzyka jako wyraz emocji (Arvo Pärt *De profundis* – muzyka jako kontekst i pretekst do tworzenia krótkiego testu argumentacyjnego) i wyraz postawy świata (Jimi Hendrix na festiwalu Woodstock) – muzyka jako pretekst do tworzenia form pisarskich i kontekst do literatury.

***7. Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla początkujących* - 10.00**

W ramach warsztatu ograniczymy się jednak do analizy własności pomiarowych testu za pomocą KTT. Przedstawione zostaną gotowe narzędzia i sposób ich wykorzystania w pełnym procesie analizy, od wczytania danych do graficznej prezentacji wyników.

***8. Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla zaawansowanych*- 15.00**

W ramach warsztatu omówione zostaną praktyczne zastosowania jedno- i wielowymiarowych modeli IRT, a także modeli diagnostycznych.

***9. Od danych do działania* - 10.00 - 13.30**

Na przykładzie studiów przypadku pokażemy przejście od fazy identyfikacji problemu i diagnozy jego przyczyn do fazy działań i monitorowania ich skuteczności. Uczestnicy warsztatów będą mogli na przykładowych danych sami zmierzyć się z problemami, które były zidentyfikowane w różnych szkołach, szukać ich rozwiązania w danych lub zaplanować pogłębiające badania.

***10. Dane zastane w diagnozach edukacyjnych: jak do nich docierać, jak z nich korzystać?*- 15.00 - 18.30**

Oczekiwanym efektem warsztatu będzie efektywne posługiwanie się oficjalnymi danymi o edukacji w przygotowywaniu i przeprowadzaniu diagnoz edukacyjnych.

***11. Tutoring szkolny narzędziem diagnozy ucznia* - 12.00 - 13.30**

Wprowadzenie w podstawowe zagadnienia związane z tutoringiem. Znaczenie rozpoznawania mocnych stron/potencjału ucznia. Diagnoza mocnych stron ucznia (sposoby wydobywania i ukazywania potencjału, rola tutora w tym procesie). Symulacja tutorialu – warsztat praktyki tutorskiej (współpraca, dowartościowanie/wzmacnianie).

Warsztaty przygotowali:

prof. Zbigniew Bajek, prof. Andrzej Bednarczyk, prof. Adam Brincken, dr hab. Mirosław Sikorski, dr Monika Nęcka, dr Adam Organisty, Natalia Buchta, Malwina Wójcik, Wojciech Kopeć (warsztaty 1 – 3); Bożena Barańska (warsztaty 4 – 6); Tomasz Żółtak, Filip Kulon (warsztat 7), Karolina Świst, Bartosz Kondratek (warsztat 8), dr Ewa Stożek, Ewa Rogalska (warsztat 9), Wojciech Małecki (warsztat 10), Ewa Mizera Raczkowska, Dorota Cichocka, Monika Semenowicz (warsztat 11).

Warsztat 1: Źródła sztuki – natura, kultura, wyobraźnia

Prowadzi: prof. Andrzej Bednarczyk

Warsztat 1.: Źródła sztuki – natura, kultura, wyobraźnia

Prowadzi: prof. Andrzej Bednarczyk

Warsztat 1.: Źródła sztuki – natura, kultura, wyobraźnia

Prowadzi: prof. Andrzej Bednarczyk

Warsztat 1.: Źródła sztuki – natura, kultura, wyobraźnia

Prowadzi: prof. Andrzej Bednarczyk

Warsztat 2: *Dzięki czemu obraz staje się dziełem*

Prowadzą: prof. Zbigniew Bajek i Wojciech Kopeć

Warsztat 2. : *Dzięki czemu obraz staje się dziełem*

Prowadzą: prof. Zbigniew Bajek i Wojciech Kopeć

Warsztat 2. : *Dzięki czemu obraz staje się dziełem*

Prowadzą: prof. Zbigniew Bajek i Wojciech Kopeć

JEST PUNKT
JEST
ON OSIĄGALNY

Warsztat 2.: *Dzięki czemu obraz staje się dziełem*

Prowadzą: prof. Zbigniew Bajek i Wojciech Kopeć

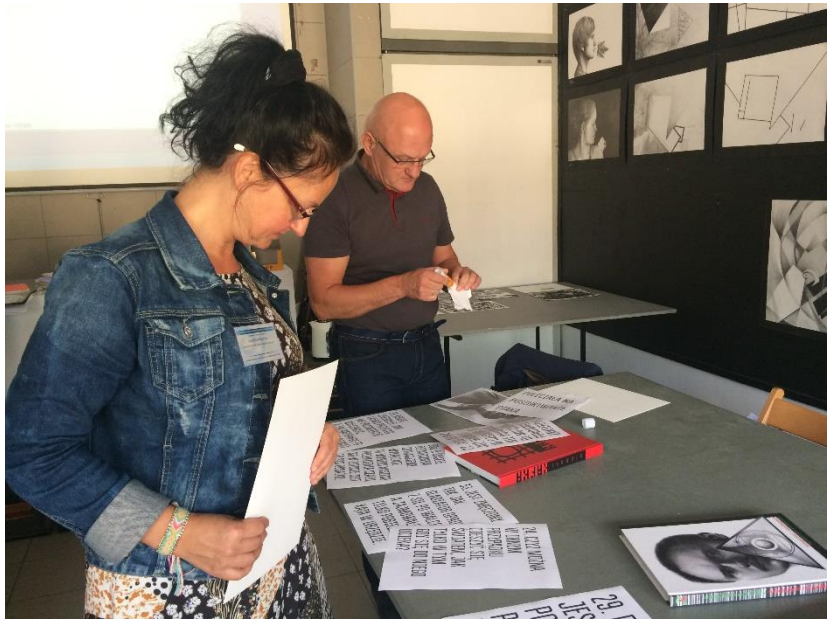

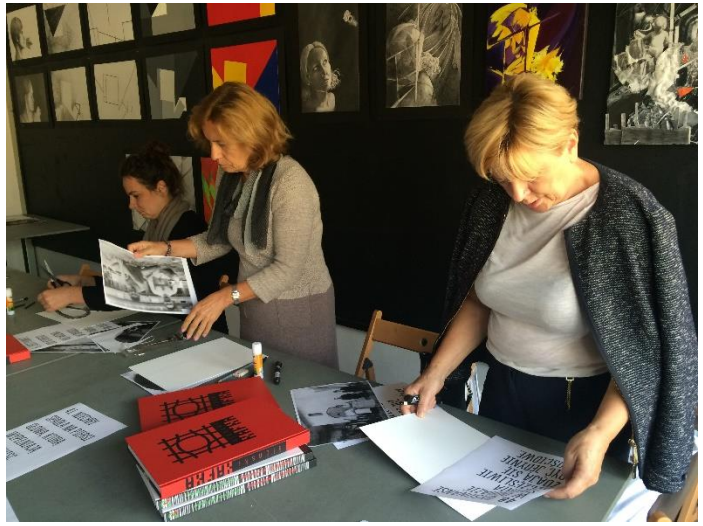

Warsztat 2.: *Dzięki czemu obraz staje się dziełem*

Prowadzą: prof. Zbigniew Bajek i Wojciech Kopeć

Warsztat 2.: *Dzięki czemu obraz staje się dziełem*

Prowadzą: prof. Zbigniew Bajek i Wojciech Kopeć

Warsztat 2.: *Dzięki czemu obraz staje się dziełem*

Prowadzą: prof. Zbigniew Bajek i Wojciech Kopeć

Warsztat 2.: *Dzięki czemu obraz staje się dziełem*

Prowadzą: prof. Zbigniew Bajek i Wojciech Kopeć

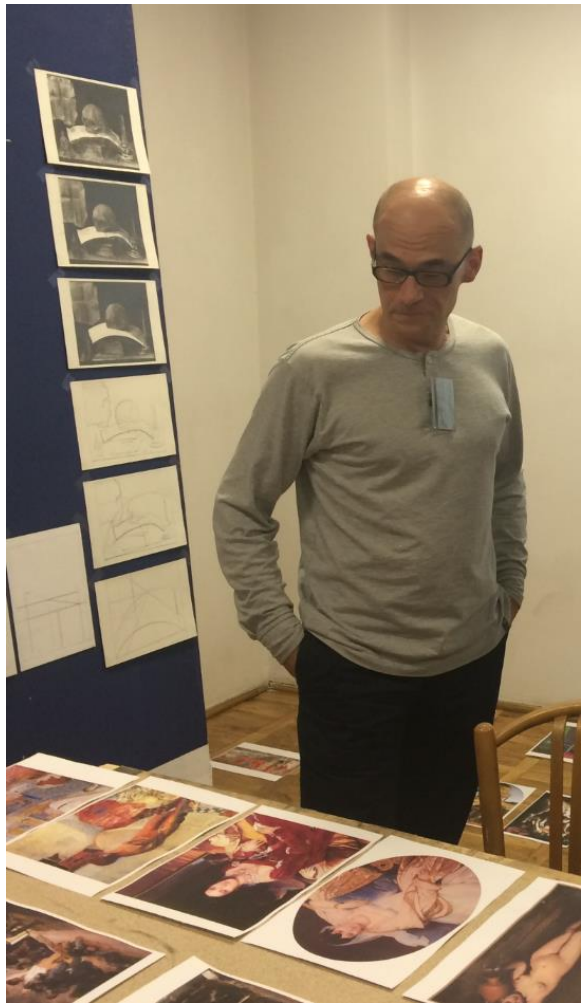

Warsztat 3. : *Początki i porządki widzenia*

W programie m.in. Psychofizyczne aspekty postrzegania. Analiza linearna i walorowa struktury kompozycji

Zajęcia prowadzili: prof. Mirosław Sikorski, dr Adam Organisty i Marcin Czaja

Warsztat 3.: *Początki i porządki widzenia*

W programie m.in. Psychofizyczne aspekty postrzegania.
Analiza linearna i walorowa struktury kompozycji
Zajęcia prowadzili: prof. Mirosław Sikorski, dr Adam Organisty i Marcin Czaja

Warsztat 3.: *Początki i porządki widzenia*

W programie m.in. Psychofizyczne aspekty postrzegania. Analiza linearna i walorowa struktury kompozycji
Zajęcia prowadzili: prof. Mirosław Sikorski,
dr Adam Organisty i Marcin Czaja.

Warsztat 3.: *Początki i porządki widzenia*

W programie m.in. Psychofizyczne aspekty postrzegania. Analiza linearna i walorowa struktury kompozycji

Zajęcia prowadzili: prof. Mirosław Sikorski, dr Adam Organisty i Marcin Czaja.

Warsztaty 4, 5, 6:

Obraz jako kontekst dla tekstu literackiego i samodzielny tekst kultury podlegający czytaniu i interpretacji na lekcjach języka polskiego

Film na lekcjach języka polskiego

Muzyka jako kontekst do tekstu literackiego i pretekst do kształcenia umiejętności pisarskich uczniów

Prowadzenie: Bożena Barańska

Warsztaty 4, 5, 6. Przygotowanie i prowadzenie: Bożena Barańska

Obraz jako kontekst dla tekstu literackiego i samodzielny tekst kultury podlegający czytaniu i interpretacji na lekcjach języka polskiego
Film na lekcjach języka polskiego
Muzyka jako kontekst do tekstu literackiego i pretekst do kształcenia umiejętności pisarskich uczniów

A także wystąpienie w sekcji – *Twórczość na lekcjach języka polskiego* – o warsztacie ucznia i nauczyciela

Warsztaty 4, 5, 6. Przygotowanie i prowadzenie: Bożena Barańska

Obraz jako kontekst dla tekstu literackiego i samodzielny tekst kultury podlegający czytaniu i interpretacji na lekcjach języka polskiego; Film na lekcjach języka polskiego; Muzyka jako kontekst do tekstu literackiego i pretekst do kształcenia umiejętności pisarskich uczniów

A także wystąpienie w sekcji – *Twórczość na lekcjach języka polskiego* – o warsztacie ucznia i nauczyciela

Warsztat 7. Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla początkujących
Warsztat 8. Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla zaawansowanych

Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla początkujących

Filip Kulon

23 września 2016

Table of Contents

Pakiet "KTT" ... 1
Wczytanie danych ... 2
Podstawowe współczynniki zadań i testu w KTT ... 5
- Rozkład wyników ... 5
- Łatwość zadań ... 7
- Moc różnicująca zadań ... 9
- Rzetelność testu ... 13
- Współczynniki w pakiecie "KTT" ... 16
  - Rozkład wyników ... 16
  - Łatwość zadań ... 18
  - Moc różnicująca zadań ... 19
  - Rzetelność testu ... 20
  - Zestaw wszystkich współczynników ... 23

Szczegółowa analiza testu w pakiecie "KTT" ... 25
- Niezbędne przekształcenia danych ... 25
  - Odpowiedzi na zadania zamknięte ... 28
  - Sprowadzenie wyników do jednej wersji testu ... 36
  - Łączenie kryteriów dla zadań otwartych ... 41
- Opis struktury testu ... 42
- Właściwa analiza ... 45

Pakiet "KTT"

W trakcie warsztatów będziemy korzystali z pakietu "KTT" stworzonego przez Tomasza Żółtaka.

Analiza psychometrycznych właściwości zadań i testów

Bartosz Kondratek
b.kondratek@ibe.edu.pl

Pytania, jakie sobie najczęściej stawiamy

Jak mierzymy?

- Czy zadanie (test) jest łatwe czy trudne? Jak wygląda rozkład wyników dla zadania (testu)?

Zadanie	Test
Współczynnik łatwości; parametr trudności; rozkład częstości wyników (tabela, histogram); krzywe charakterystyczne zadań (...)	Średni wynik; odchylenie standardowe wyników (i inne miary); rozkład częstości wyników (tabela, histogram) (...)

- Czy zadanie (test) dobrze różnicuje uczniów o różnym poziomie umiejętności?

Zadanie	Test
Współczynnik dyskryminacji; parametr dyskryminacji; zmiana rzetelności po usunięciu zadania; krzywe charakterystyczne zadań (...)	Rzetelność testu; warunkowy błąd pomiaru testem; funkcja informacji testu (...)

Co mierzymy?

- Czy zadanie (test) mierzy to co zakładamy? Co mierzy zadanie (test)?

Zadanie	Test
Korelacja z innymi zadaniami; korelacja z zewnętrznym kryterium; rozkład częstości dystraktorów; parametr zgadywania; analiza zróżnicowanego funkcjonowania zadań (...)	Korelacja z zewnętrznym kryterium; analiza struktury wewnętrznej (analiza czynnikowa, analiza skupień) (...)

Przykład testu, który nic nie mierzy

10000 uczniów rzuca 20 razy monetą, reszka – odpowiedź błędna, orzeł – odpowiedź poprawna

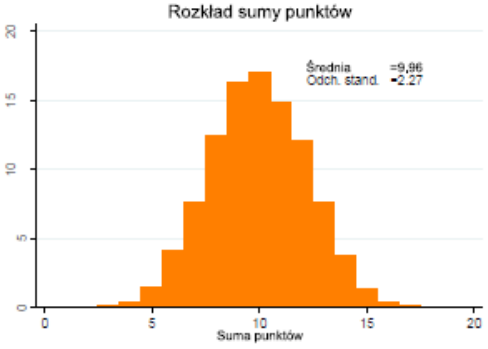

Kiedy test coś mierzy?

Aby test „cokolwiek” mierzył odpowiedzi uczniów na poszczególne zadania muszą zależeć od pewnego czynnika, który jest wspólny dla wszystkich zadań testu. W poprzednim przykładzie odpowiedzi na „zadania” nie dostarczały żadnej informacji o właściwościach uczniów.

O tym na ile zadanie mierzy „cokolwiek” wspólnego z innymi zadaniami informują współczynniki/parametry opisujące zdolność zadania do różnicowania wyników w całym teście. Miarami dla całego testu jest rzetelność i pokrewne.

Jeżeli test mierzy „coś” nie oznacza automatycznie, że test mierzy to, co zamierzamy aby mierzył. Jest to jednak warunek konieczny, aby test mierzył to co zamierzamy. Rzetelność jest warunkiem koniecznym dla trafności.

Klasyczna Teoria Testów (KTT)

Wynik sumaryczny w teście jest sumą wyniku prawdziwego i błędu pomiaru:

Suma punktów w teście.
To co obserwujemy.

$$X = \tau + e$$

Losowy, nieskorelowany z poziomem umiejętności błąd.
Zmienna ukryta

Stała wartość dla ucznia, która określa jego poziom umiejętności. „To” co test mierzy.
Zmienna ukryta.

$$\tau = X - e$$
$$e = X - \tau$$

KTT – wynik prawdziwy

Wynik prawdziwy pojedynczego ucznia jest wartością oczekiwaną z wyniku obserwowanego:

$$\tau = E(X)$$

Żeby oszacować wynik prawdziwy trzeba by zbadać ucznia wielokrotnie tym samym testem we wszystkich możliwych okolicznościach i uśrednić uzyskane wyniki.

W codziennych sytuacjach posługujemy się pojedynczym pomiarem X.

Powstaje pytanie:
Jak duży błąd popełniamy używając X w miejsce τ?

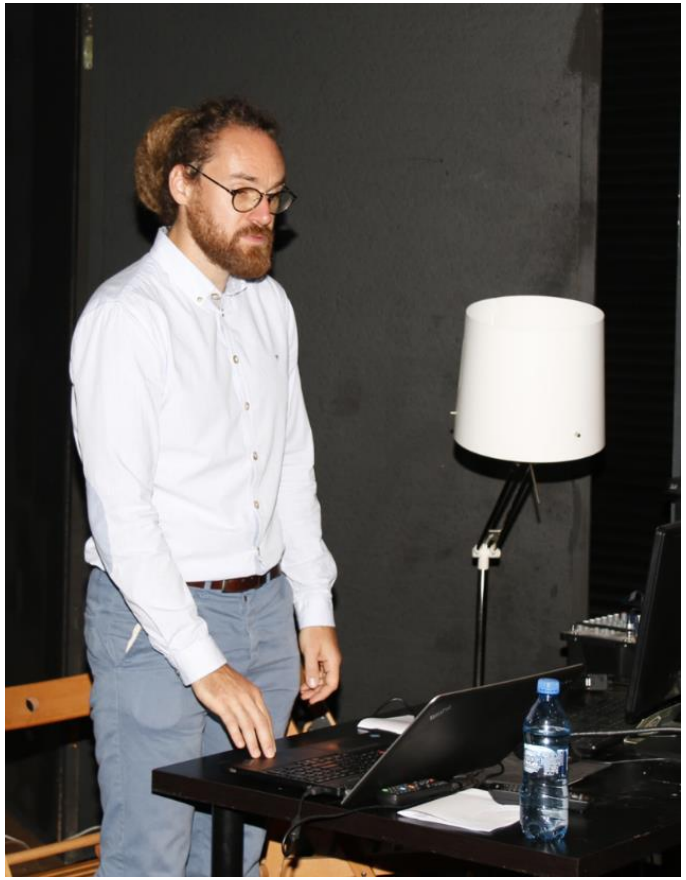

Warsztat 7. Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla początkujących

Przygotowanie i prowadzenie: Filip Kulon, Bartosz Kondratek

Warsztat 8. Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla zaawansowanych

Przygotowanie i prowadzenie: Filip Kulon, Bartosz Kondratek

Pakiet jest dostępny w serwisie GitHub, pod adresem: https://github.com/tzoltak/KTT - pracę rozpoczniemy od jego instalacji.

```
install.packages(c("devtools", "knitr", "rmarkdown", "rio"))
devtools::install_github('tzoltak/KTT')
```

Wczytanie danych

Pakiet "KTT" ułatwia wczytywanie danych w różnych formatach (CSV, Excel, SPSS, Stata i inne). Korzysta z funkcji `import()` pakietu "rio".

Wczytajmy zatem pakiet "KTT" (wyświetlmy też jego wersję, żeby upewnić się, że używamy najnowszej) i za pomocą funkcji `import()` wczytajmy dane z wynikami części matematyczno-przyrodniczej egzaminu gimnazjalnego z 2010 roku. Następnie możemy obejrzeć strukturę danych za pomocą funkcji `str()`. Ponadto możemy podejrzeć kilka wierszy utworzonej ramki danych za pomocą funkcji `head()`.

Zanim jednak wczytamy dane, ustawimy za pomocą funkcji `setwd()` ścieżkę do katalogu, gdzie skopiowaliśmy materiały (w tym pliki z danymi) potrzebne do warsztatów. Jeśli skopiowali Państwo, zgodnie z zaleceniami, cały katalog z pendrive'a bezpośrednio na dysk C, to nie muszą Państwo modyfikować ścieżki do niego. W innym wypadku będzie to konieczne do dalszej pracy.

Po wczytaniu i obejrzeniu danych wylosujemy próbę liczącą 10000 obserwacji, aby przyspieszyć dalszą pracę. Za pomocą funkcji `set.seed()` ustawimy generator liczb losowych tak, aby na każdym z Państwa komputerów wylosować tę samą próbę. Zapiszemy wylosowane za pomocą funkcji `sample()` id uczniów, aby tych samych obserwacji użyć po wczytaniu innego pliku w dalszej części warsztatów i użyjemy ich do wylosowania próby. Za pomocą funkcji `nrow()` sprawdzimy liczbę wierszy (czyli obserwacji) w naszych danych (analogicznie za pomocą funkcji `ncol()` można sprawdzić liczbę kolumn, czyli zmiennych).

```
library(KTT)

packageVersion("KTT")

## [1] '0.5.0'

setwd("C:\\KDE_warsztaty_R_KTT")

dane <- import("GM_AB_1_2010.sav")

str(dane)

## 'data.frame':    434120 obs. of  56 variables:
##  $ id_egz : chr  "540412301396" "970408402662" "473295952567"
"216830152975" ...
##  $ id_szk : chr  "022404-02G0U" "022404-02G0U" "022404-02G0U" "260406-
02G0C" ...
##  $ m_gm   : chr  "Gm" "Gm" "Gm" "Gm" ...
```

```
z_35 z_36
## 1      0      0      0      0      0      1      1      0      0      1      0
1    1
## 2      0      1      0      0      0      1      0      0      0      1      1
2    0
## 3      1      0      0      0      0      0      0      0      0      1      0
0    0
## 4      1      1      0      0      0      1      1      0      0      0      0
0    0
## 5      1      1      0      0      1      0      0      0      0      0      0
1    1
## 6      1      1      0      0      0      0      0      0      0      0      0
1    1

#losowanie próby
set.seed(1410)
nObs <- nrow(dane)
indx <- sample(nObs, 10000)
dane <- dane[indx, ]
nrow(dane)

## [1] 10000
```

Dla łatwiejszego posługiwania się danymi, wyodrębnijmy z nich tylko te zmienne, w których znajduje się punktacja za zadania (czyli bez zmiennych 1-8). Dodatkowo wyodrębnijmy tylko zadania zamknięte (1-25) i tylko zadania otwarte (bez 1-25).

```
wyniki <- dane[, -c(1:8)]
wyniki_z <- wyniki[, 1:25]
wyniki_o <- wyniki[, -c(1:25)]
```

Podstawowe współczynniki zadań i testu w KTT

Rozkład wyników

Analizę naszego przeykładowego testu rozpoczniemy od policzenia sumy punktów dla poszczególnych uczniów. Można to zrobić obliczając sumę w wierszach naszej ramki danych z wynikami. Służy do tego funkcja `rowSums()`. Parametr `na.rm = TRUE` spowoduje pominięcie braków danych (domyślnie jakikolwiek brak danych powoduje, że suma będzie brakiem danych). Policzoną sumę punktów wykorzystamy do uzyskania podstawowych informacji o wynikach testu (funkcja `summary()` i `sd()`) oraz utworzenia histogramu wyników (funkcja `hist()`) i wykresu kolumnowego (funkcja `barplot()`). W celu utworzenia wykresu kolumnowego najpierw zbudujemy tabelę częstości (funkcja `table()`).

```
suma <- rowSums(wyniki, na.rm = TRUE)

summary(suma)
```

Warsztat 7. Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla początkujących
Przygotowanie i prowadzenie: Filip Kulon, Bartosz Kondratek
Warsztat 8. Pomiar edukacyjny i psychologiczny w programie R dla zaawansowanych
Przygotowanie i prowadzenie: Filip Kulon, Bartosz Kondratek

Warsztat 9 : Od danych do działania

Na przykładzie studiów przypadku identyfikujemy problem, szukamy jego przyczyn do fazy działań i monitorowania skuteczności.

Zajęcia przygotowała i prowadzi: dr Ewa Stożek

Warsztat 9. Od danych do działania

Przygotowanie i prowadzenie: dr Ewa Stożek

- pytania

- Jak radzić sobie w szkole z coraz większą ilością danych?
- Czy podejmowanie decyzji na podstawie danych w szkole to moda, czy konieczność?
- Czy odpowiednie wykorzystywanie danych może się przyczynić do rozwoju szkoły?
- Dlaczego szkoły nie lubią analizować wyników egzaminacyjnych?
- Jak mądrze radzić sobie ze spełnieniem wymagania 11.?
- Jak skutecznie działać?

z materiałów szkoleniowych Centrum Doskonalenia PCG

PCG | Edukacja

Warsztat 9. Od danych do działania

Przygotowanie i prowadzenie: dr Ewa Stożek

- W praktyce szkolnej często przeskakujemy od identyfikacji problemu bezpośrednio do działania, pomijając poszukiwania **głównej przyczyny problemu**
- Dociekania **„Dlaczego?”** to najważniejsza część pracy z danymi, która pozwala przejść do planowania skutecznych działań

Broszura ORE „Wymagania państwa wobec szkół”, 2015

- Warunki konieczne sukcesu:
  - rzetelne, wartościowe dane
  - działania odnoszące się do praktyki nauczycielskiej
  - współpraca nauczycieli

PCG Edukacja

Warsztat 9. Od danych do działania

Przygotowanie i prowadzenie: dr Ewa Stożek

- jak pracowaliśmy

Cytaty z ankiet ewaluacyjnych:

- warsztaty miały coś z burzenia i budowania jednocześnie
- pobudzały do refleksji
- uczestnicy otwarcie wyrażali opinie, sugestie, dzielili się pomysłami

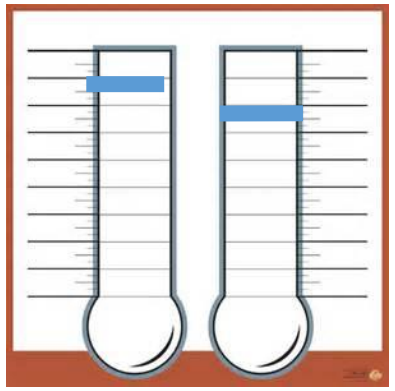

a. b.

Poziom zaangażowania (a) i poziom zadowolenia (b) uczestników warsztatów

https://www.asp.krakow.pl/index.php/pl/aktualnoci/wydarzenia-aktualnosci-116/34-wydarzenia/2872-2016-09-26-08-15-27

…mówiliśmy o tym, jak dobrze jest się dziwić, gdy patrzymy na dane…

PCG | Edukacja

Dane zastane w diagnozach edukacyjnych.

Jak do nich docierać, jak z nich korzystać.

**„Zanurzeni w oceanie danych o edukacji.
Po co nam tyle danych, kto i jak z nich korzysta?"**

Wojciech Małecki
Okręgowa Komisja Egzaminacyjna we Wrocławiu

Kraków, 23 września 2016 r.

Warsztat 10. ***Dane zastane w diagnozach edukacyjnych: jak do nich docierać, jak z nich korzystać***

Przygotowanie i prowadzenie: Wojciech Małecki

Po co diagnozujemy
- Diagnostyka edukacyjna
- Poziomy diagnoz

Edukacja bazująca na danych
- Pojęcie
- Alfabetyzm edukacyjny (educational literacy)
- Informacje oświatowe samorządów
- Źródła danych edukacyjnych
- Dane ilościowe i dane jakościowe

Big data

Zasoby danych edukacyjnych
- Bazy danych edukacyjnych
  - krajowe
  - Globalne

Dane egzaminacyjne

Problemy korzystania z danych edukacyjnych

I co dalej?

Big data

czyli

zanurzeni w oceanie danych

Analiza danych zastanych

Proces przetwarzania danych w celu uzyskania na ich podstawie użytecznych informacji i wniosków. W zależności od rodzaju danych i stawianych problemów, może to oznaczać użycie metod statystycznych, eksploracyjnych i innych.

Korzystanie z danych zastanych jest przykładem badań niereaktywnych - metod badań zachowań społecznych, które nie wpływają na te zachowania (Babbie 2006).

Dane takie to: dokumenty, archiwa, sprawozdania, kroniki, spisy ludności, księgi parafialne, dzienniki, pamiętniki, blogi internetowe, audio-pamiętniki, archiwa historii mówionej i inne.

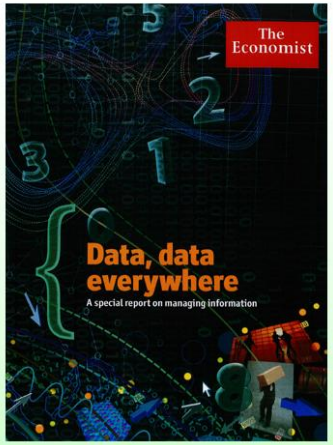

Wszędzie dane,

wszędzie dane

The Economist, październik 2010

Cztery wymiary wielkich danych

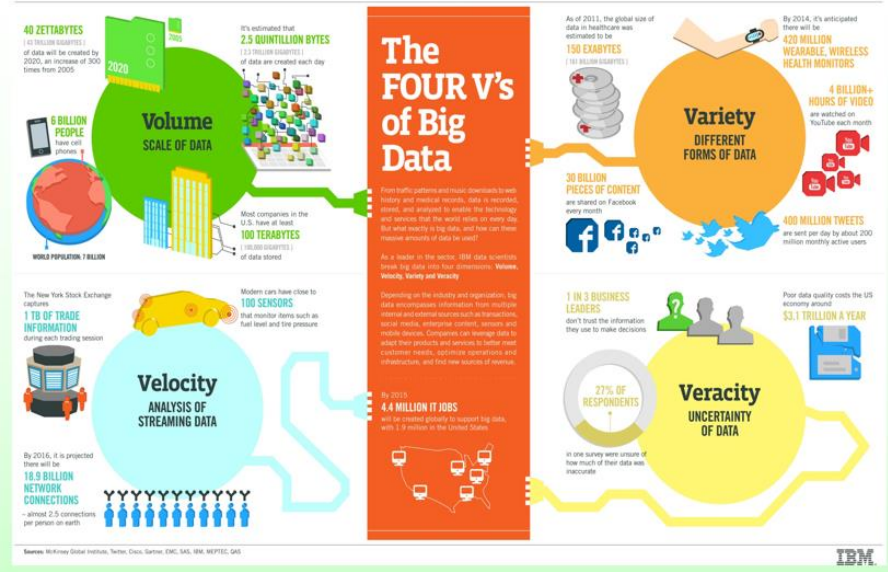

Zasoby danych edukacyjnych

- Bazy danych edukacyjnych
  - krajowe
  - globalne

Edukacyjne bazy danych

Kluczowe dane o edukacji

Education at a Glance

Education at a Glance 2013
OECD INDICATORS

Indicator A1: To what level have adults studied?

System informacji oświatowej

CIE

i wiele innych

edukacyjne bazy danych w Internecie

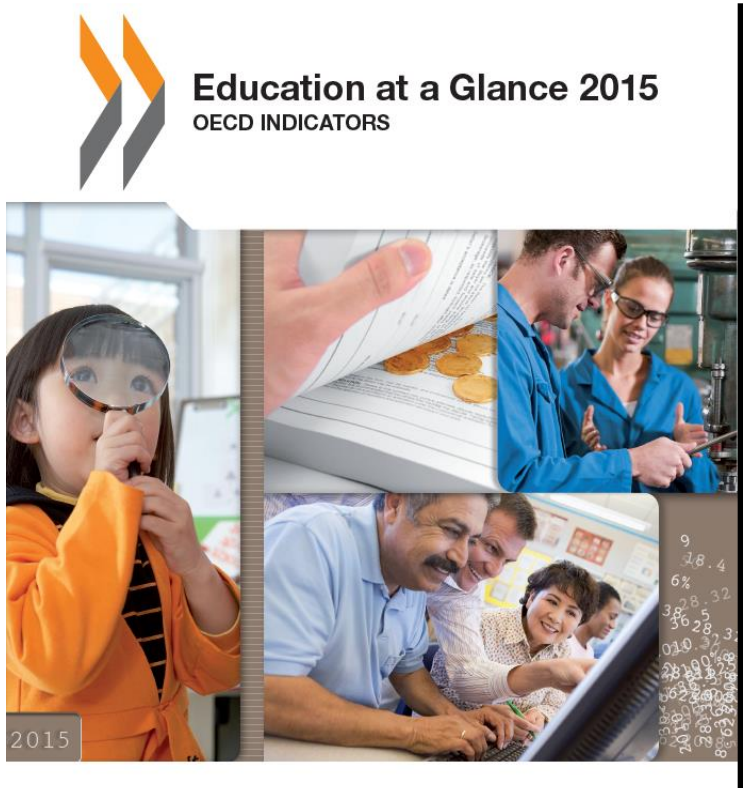

OECD

Edukacja bazująca na danych

Danetyzacja

Fenomen kwantyfikowania i przekładania wszelkich aspektów rzeczywistości na dane, by móc poddać je agregowaniu i algorytmizacji, Viktor Mayer- Schonberger i Kenneth Cukier nazywają **danetyzacją** (ang. *datafication*).

Można by rzec, że jest to dążenie do zawężania obszarów, które nie podlegają ewidencji, a przywołując słowa Lva Manovicha (2012, s. 335) – zamiana świata w jedną wielką bazę danych.

Zdaniem Jose van Dijck, danetyzacja jest ideologią, u podstaw której leży przekonanie, że dane są kluczem do zrozumienia rzeczywistości (van Dijck, 2014, s. 197-208).

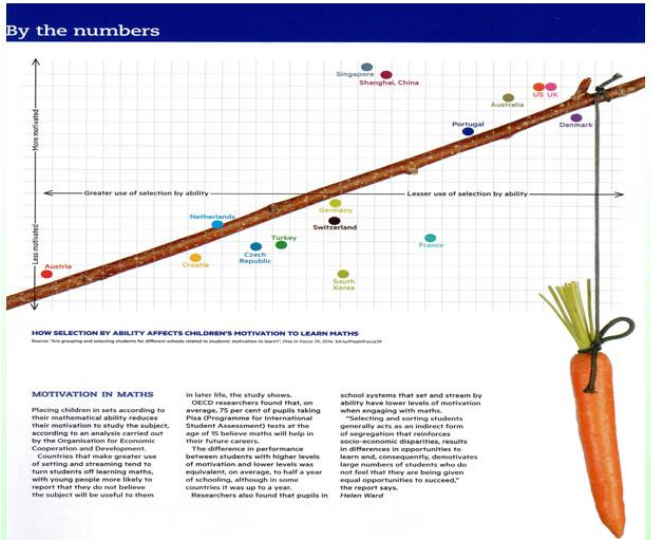

Przykład wykorzystania danych źródłowych badań PISA

Warsztat 10. ***Dane zastane w diagnozach edukacyjnych: jak do nich docierać, jak z nich korzystać?***

Przygotowanie i prowadzenie: Wojciech Małecki

Dane powszechne: egzaminy zewnętrzne

Proces jakościowej analizy danych

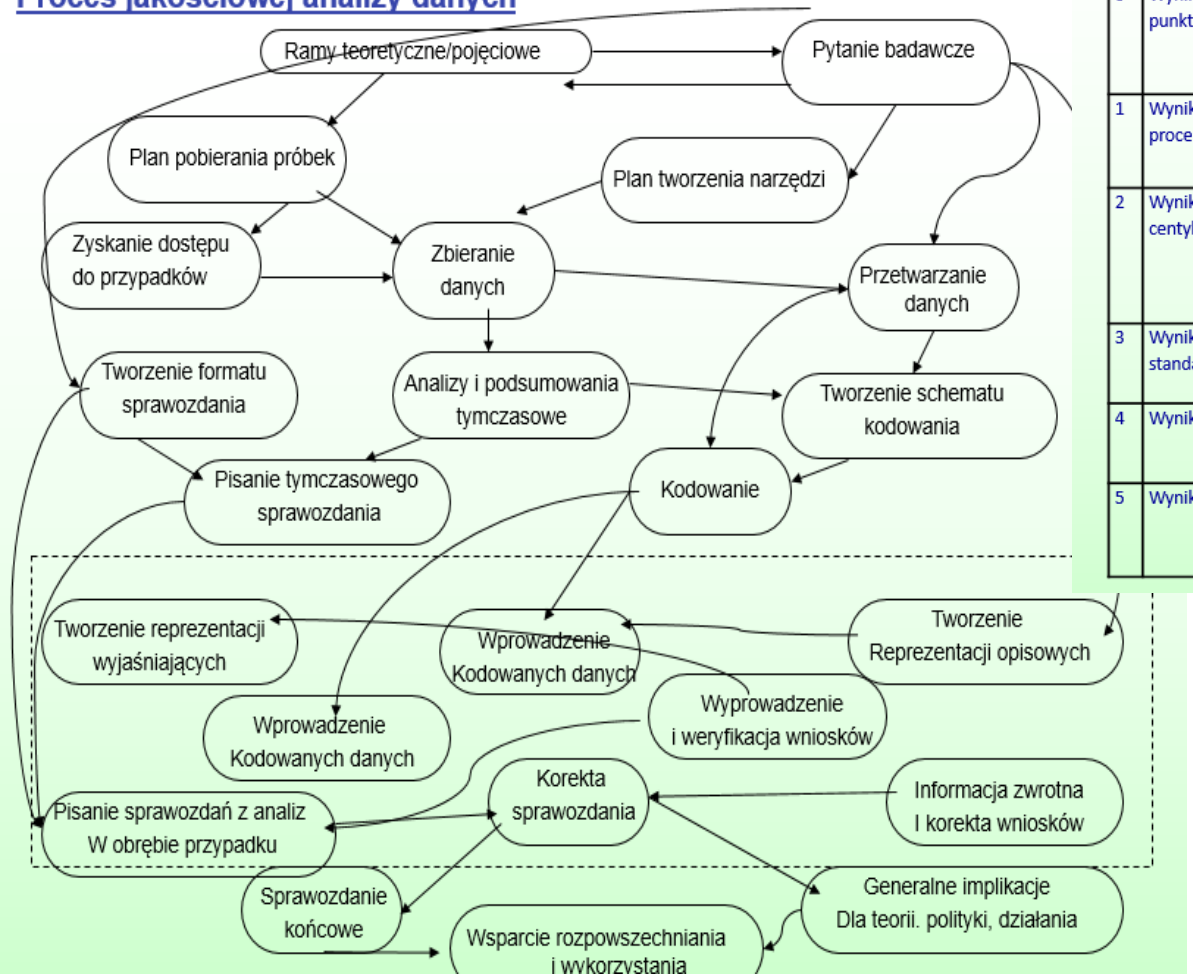

	Poziom przetworzenia	Zakres stosowania	znaczenie	Silne strony	Słabe strony
0	Wyniki surowe – punktowe	Tylko nieoficjalnie	Oficjalne komunikowanie	Bezpośrednie odniesienie do zpunktacji zadań	Trudno porównywać kolejne lata
1	Wyniki procentowe	Gimnazjum, matura, egzamin zawodowy	Oficjalne komunikowanie	Powiązanie z punktacją zadań	Trudno porównywać kolejne lata
2	Wyniki na skali centylowej	gimnazjum	Oficjalne komunikowanie, Rekrutacja do szkół ponadgimnazjalnych	Ranking zdających, Możliwość porównywania w kolejnych latach	Mniej intuicyjne, mniejsze znaczenie do analiz szkolnych
3	Wyniki na skali standardowej	Analizy naukowe, projektowanie egzaminów	Podstawa diagnoz	Wysoka rzetelność	Złożoność metodologiczna, zaawansowane statystyki
4	Wyniki w IRT	Analizy naukowe, projektowanie egzaminów	Podstawa diagnoz	Wysoka rzetelność	Złożoność metodologiczna, zaawansowane statystyki
5	Wyniki zrównane	Analizy – sprawdzian, gimnazjum	Podstawa diagnoz	Wysoka rzetelność	Złożoność metodologiczna, zaawansowane statystyki

8. Podsumowanie

- wielka różnorodność danych – lokalnych i globalnych
- „wielkie dane” i „małe dane” –bez umiejętności ich czytania, przetwarzania, interpretowania, wykorzystywania jesteśmy narażeni na „analfabetyzm edukacyjny”
- dzięki danym pozyskujemy przesłanki do podejmowania decyzji – na każdym poziomie: od szkoły do sejmu
- zapotrzebowanie na specjalistów od analizy danych
- zagrożenie formalizacją (education by numbers) - dane nie mogą przesłonić dobra uczących się
- Warto wpisać analizę danych do naszych priorytetów uczenia się

Warsztat 11. ***Tutoring szkolny narzędziem diagnozy ucznia Prowadzą:*** Ewa Mizera Raczkowska, Dorota Cichocka, Monika Semenowicz

Warsztat 11. ***Tutoring szkolny narzędziem diagnozy ucznia Prowadzą:*** Ewa Mizera Raczkowska, Dorota Cichocka, Monika Semenowicz

Warsztat 11. ***Tutoring szkolny narzędziem diagnozy ucznia***
Ewa Mizera Raczkowska, Dorota Cichocka, Monika Semenowicz

Obrady w sekcjach

Sekcja: Rozwój twórczy

SALA C – ROZWÓJ TWÓRCZY

Prowadzenie: dr Kornelia Rybicka

1. dr Kornelia Rybicka, dr Stanisław Plebański *Budowanie, wzmacnianie i diagnozowanie motywacji wewnętrznej uczniów*
2. prof. Josef Malach i Kateřina Kristova *Zależność pomiędzy kreatywnością uczniów szkół podstawowych i średnich i ich orientacja zawodowa*
3. dr Teresa Wejner-Jaworska *Rozwijanie kreatywności uczniów w toku zajęć lekcyjnych*
4. Przemysław Majkut, Maciej Koniewski, Paulina Skórska, dr Maciej Jakubowski *Strategie badań nad pozapoznawczymi umiejętnościami uczniów na przykładzie Public Education Evaluation System, realizowanym przez Public Education Evaluation Commission w Arabii Saudyjskiej*
5. Sabina Nowak *Nowa jakość oceniania: ocenianie kształtujące*
6. dr Zbigniew Łęski *Emocje w Sieci – dziecko realne czy strukturalne?*
7. dr Kinga Krawiecka *Za oknem wyobraźni. Książka artystyczna jako alternatywna forma studenckiej twórczości codziennej*

Sekcja: ROZWÓJ TWÓRCZY
Prowadzenie Kornelia Rybicka

dr Kornelia Rybicka i dr Stanisław Plebański
Budowania, wzmacnianie i diagnozowanie motywacji wewnętrznej uczniów

Budowanie, wzmacnianie i diagnoza motywacji wewnętrznej uczniów

dr Kornelia Rybicka

dr Stanisław Plebański

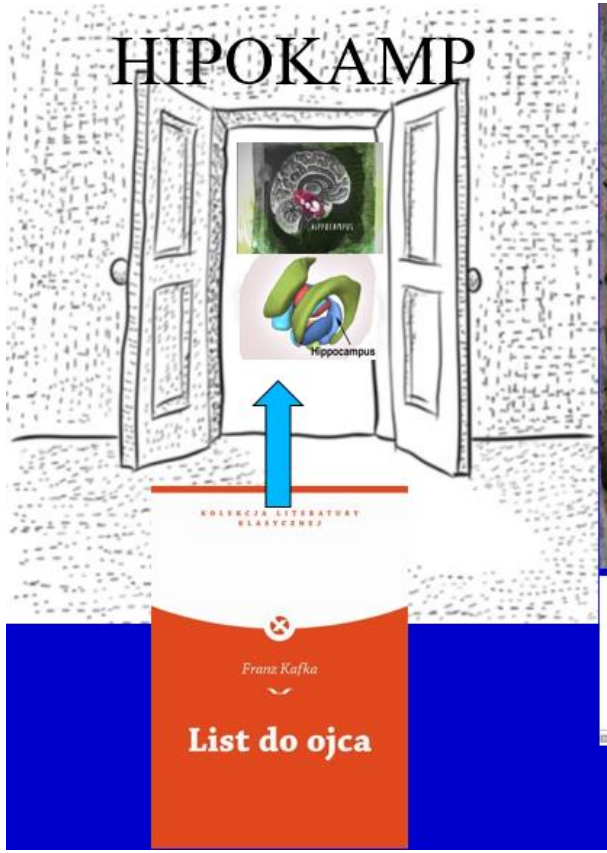

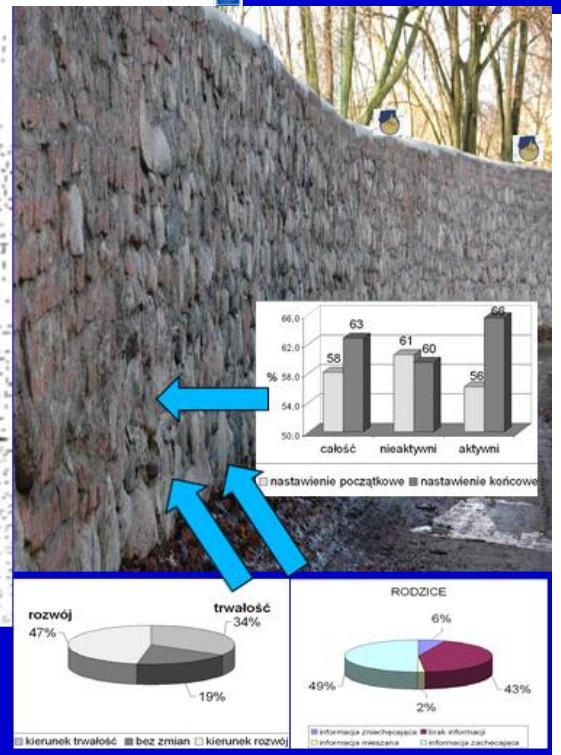

Franz Kafka, *List do ojca*

Dla Ciebie sprawa zawsze przedstawiała się bardzo prosto (…). Zdawało Ci się , że jest mniej więcej tak: Ty przez całe życie ciężko pracowałeś, wszystko poświęcałeś swym dzieciom, a zwłaszcza mnie, wskutek tego ja żyłem „jak pączek w maśle" (…) , nie żądałeś wdzięczności, znasz „wdzięczność dzieci" (…). Od dawna kryłem się przed Tobą w swym pokoju, wśród książek, wśród zwariowanych przyjaciół, ekstrawaganckich idei, nigdy nie rozmawiałem z Tobą otwarcie.

Franz Kafka, *List do ojca*, w: Franz Kafka, *Opowieści i przypowieści*, tłum. J. Ziółkowski, Warszawa 2016, s. 398.

Franz Kafka, *List do ojca*

Sądzę, że masz talent wychowawczy (…). Ale dla mnie jako dziecka wszystko, co do mnie zawołałeś, stanowiło wręcz nakaz niebios, nigdy tego nie zapomniałem, pozostało to dla mnie najważniejszym sposobem oceny świata, przede wszystkim oceny Ciebie samego, a tu zawiodłeś zupełnie.
s. 406- 407.

W każdym razie byliśmy tak odmienni i w tej odmienności tak dla siebie nawzajem niebezpieczni, że gdyby na przykład zechciano z góry wykalkulować, jak ja, powoli rozwijające się dziecko, i Ty, ukształtowany mężczyzna, będziemy odnosić się do siebie, to można było przyjąć, że mnie po prostu stratujesz, że nic ze mnie nie pozostanie.
s. 401.

Franz Kafka, *List do ojca*, w: Franz Kafka, *Opowieści i przypowieści*, tłum. J. Ziółkowski, Warszawa 2016.

Jedną z największych pomyłek naszych czasów jest przekonanie, że ludzkie zachowania są w znacznym stopniu zdeterminowane genetycznie i w związku z tym czynniki zewnętrzne nie mają na nie większego wpływu.

Joachim Bauer, *Co z tą szkołą?* 2015, s. 17

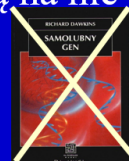

Badania Carol Dweck 2007-2015

Stanford University

Nacisk na wysokie IQ

STAGNACJA INTELEKTUALNA

Nastawienie na trwałość

Nasze cechy są ustalone raz na zawsze.

Nastawienie na rozwój

Podstawowe cechy można rozwijać przez pracę.

Carol Dweck, *The secret to raising smart kids*, „Scientific American Mind" 2007, 18

J. Moser i in. **(2011)**, „*Psychological Science*" 22

Reakcja mózgu na błędy

Nastawienie na:

trwałość

Małe zainteresowanie poznaniem poprawnej odpowiedzi

rozwój

Aktywność przy poznawaniu poprawnej odpowiedzi

Możemy powodować wzrost nastawienia na rozwój uzmysławiając sobie **funkcje mózgu jako swojego warsztatu pracy.**

Przebieg eksperymentu (uczniowie)

Projekt: *Mój mózg moim warsztatem pracy*

Wszyscy uczniowie klas pierwszych od 1 października 2015 r. do 15 grudnia 2015 r.

Dzień Uczącego się Mózgu:

15 stycznia 2016 r.

- projekt z języka angielskiego,
- analizy tekstów na języku polskim,
- mapowania mózgu na informatyce,
- słuchania wykładów o mózgu na lekcjach biologii,
- słuchania wykładów o mózgu i genach na Szkolnych Dniach Nauki.

Seminarium naukowe

Mój mózg moim warsztatem pracy

UAM

15 stycznia 2016

Projekt edukacyjny

Sukces szkolnej edukacji przy nastawieniu uczniów na rozwój według założeń Carol Dweck

Dzień Uczącego się Mózgu

Wykład dra Grzegorza Wieczorka, *Zadziwiający mózg nastolatka*

Dzień uczącego się mózgu

Uczniowie przedstawiają swoje projekty:

Mój mózg moim warsztatem pracy

Dzień Uczącego się Mózgu

Zespół teatralny Niby Nic

Łam, czego rozum nie złamie

Zmiana nastawienia

w czasie trwania eksperymentu – I okres 2015/16

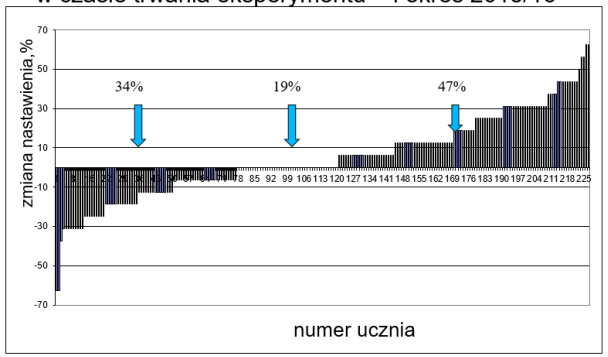

Informacje o eksperymentalnych działaniach szkoły docierające do ucznia z różnych źródeł.

1. Informacje **zniechęcające** (np. ośmieszanie tematu, drwina, przekazywanie sprzecznych informacji niewiadomego pochodzenia, pokazywanie braku zainteresowania tematem, itp.).

2. Informacje **zachęcające** (np. namawianie do zainteresowania się tematem, pokazywanie własnego zaangażowania oraz ciekawych aspektów zagadnienia, proponowanie filmów i artykułów na ten temat, itp.).

3. **Brak** informacji.

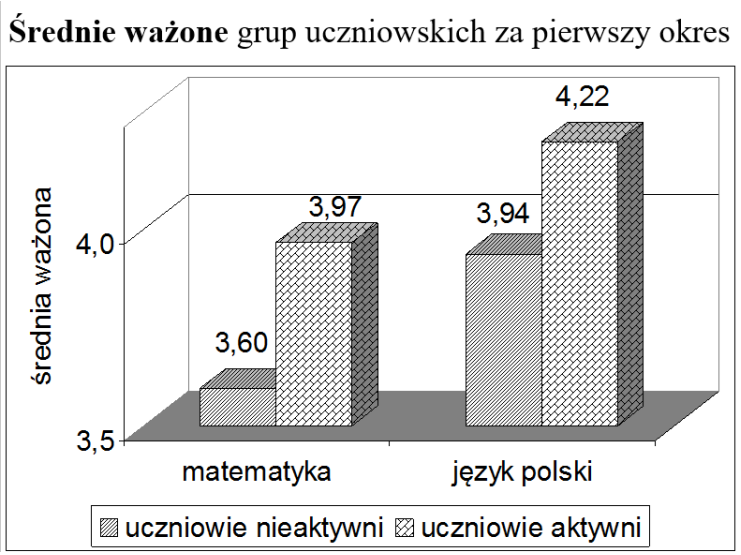

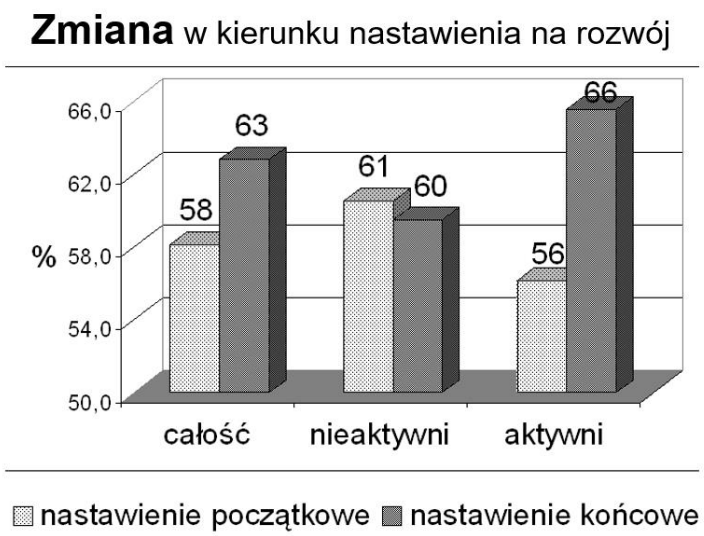

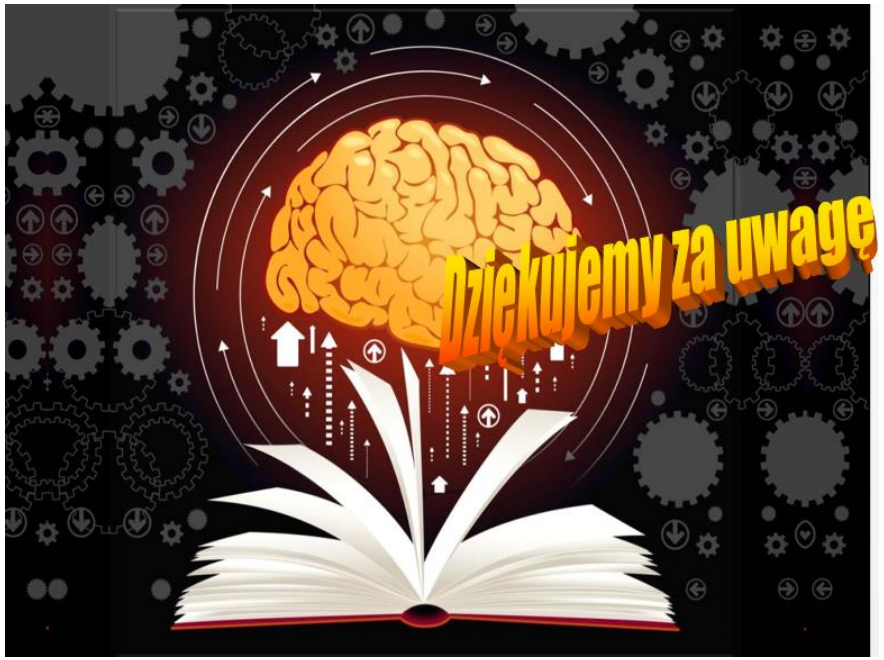

dr Kornelia Rybicka i dr Stanisław Plebański
Budowania, wzmacnianie i diagnozowanie motywacji wewnętrznej uczniów

Strategie badań nad pozapoznawczymi umiejętnościami uczniów

na przykładzie *Public Education Evaluation System*, realizowanym przez *Public Education Evaluation Commission* w Arabii Saudyjskiej

Przemysław Majkut,
OKE w Krakowie, *Centrum Ewaluacji i Analiz Polityk Publicznych (CEAPP) Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego*
Maciej Koniewski
Centrum Ewaluacji i Analiz Polityk Publicznych (CEAPP) Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego
Paulina Skórska
Instytut Badań Edukacyjnych, Centrum Ewaluacji i Analiz Polityk Publicznych (CEAPP) Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego
Maciej Jakubowski
Evidence Institute, Wydział Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego, Education Evaluation Commission

Badanie cech pozapoznawczych u uczniów – etapy realizacji

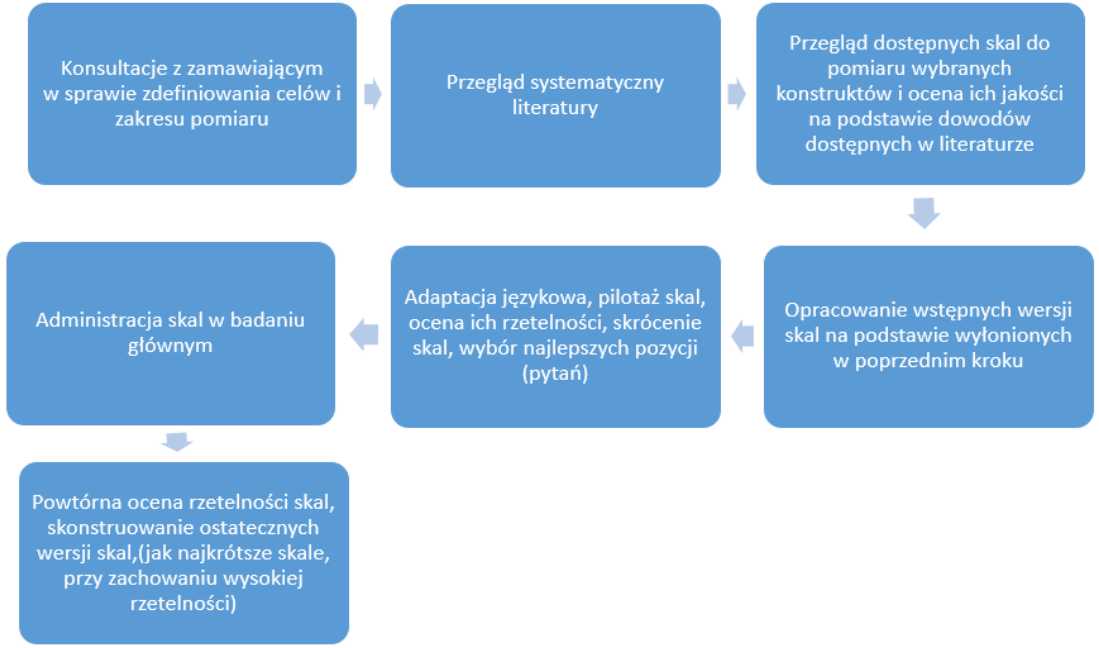

Cechy pozapoznawcze uczniów w badaniach edukacyjnych

- Badania postępów szkolnych uczniów skupiają się na ich umiejętnościach poznawczych.
- Uwaga skupia się głównie na testach osiągnięć szkolnych, które wykorzystywane są w szerokim zakresie celów, m.in.:
  - selekcji uczniów na progu kształcenia
  - ewaluacji procesu kształcenia
  - ewaluacji lokalnych i krajowych systemów szkolnych
  - porównywania między sobą efektów kształcenia uzyskiwanych przez uczniów z różnych krajów

Dalsze kroki

- W przygotowaniu raport, zawierający odpowiedzi na następujące pytania badawcze:
  - jaki jest związek cech pozapoznawczych z wynikami uczniów z matematyki i przedmiotów przyrodniczych?
  - jakie są najsilniejsze predyktory poszczególnych cech pozapoznawczych?
  - jakie jest zróżnicowanie wewnątrz- i między-szkolne poszczególnych cech pozapoznawczych w danych grupach szkół (wyodrębnionych ze względu na typ, organ prowadzący, lokalizację)?
- Odpowiedzi na te pytania zostaną udzielone osobno dla każdej z grup cech:
  - motywacji i bieżącego zaangażowania w realizację obowiązków szkolnych;
  - wsparcia rodziców i nauczycieli;
  - poczucia samoskuteczności

Sekcja: Edukacja artystyczno-humanistyczna

Obrady w sekcjach:

Edukacja artystyczno-humanistyczna – Prowadzenie: dr Monika Nęcka

1. dr Maria Krystyna Szmigel, dr Henryk Szaleniec Edukacja artystyczna w programie kształcenia
2. prof. Józef Murzyn Problemy dydaktyki w zakresie sztuk plastycznych
3. dr Monika Nęcka Diagnozowanie potrzeb edukacji artystycznej. Potrzeby i kompetencje w działaniach ze sztuką
4. Wojciech Rzehak Czy w szkole ponadgimnazjalnej jest miejsce dla mitów greckich? Mity o mitach
5. Bożena Barańska Twórczość na lekcjach języka polskiego – o warsztacie ucznia i nauczyciela
6. Maria Michlowicz, Anna Gruntkowska Czy egzamin może mieć charakter przygody w życiu ucznia?
7. Dorota Kulesza-Tałan Szkolna Liga Twórczości, czyli o codziennej twórczości w szkole

DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Historia sztuki – ocenianie w szkole i na egzaminie

Henryk Szaleniec, Maria Krystyna Szmigel

Ocenianie uczniów jest obowiązkowym przedmiotem kształcenia nauczycieli prawie we wszystkich krajach

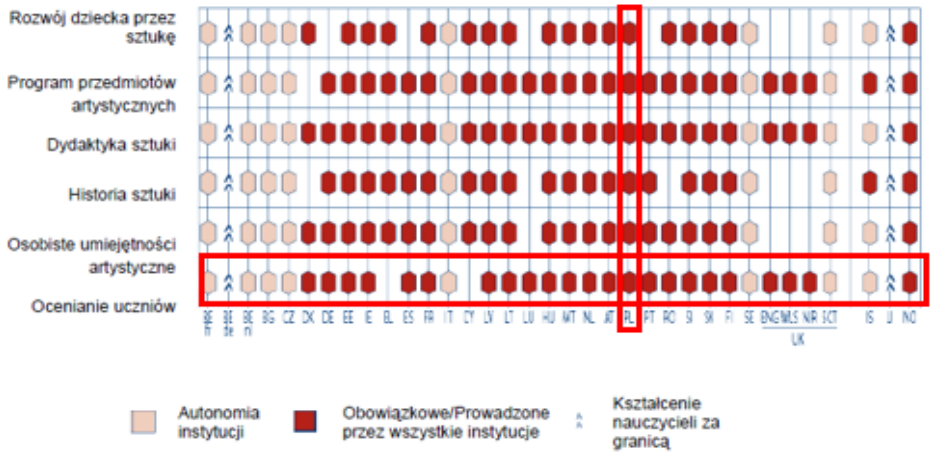

Obszary pedagogiczne w kształceniu nauczycieli sztuk wizualnych i muzyki, 2007/08

1. Dlaczego ocenianie jest ważne w procesie kształcenia umiejętności artystycznych?
2. Ocenianie przedmiotów artystycznych w Europie.
3. Czy możemy coś powiedzieć o wiedzy gimnazjalistów z historii sztuki?
4. Przedmioty artystyczne na maturze.

Kryteria oceniania przedmiotów artystycznych udostępniane nauczycielom centralnie w szkole podstawowej i średniej I stopnia, 2007/08

W 2/3 państw uczestniczących w badaniach nauczyciele są odpowiedzialni za stworzenie kryteriów oceny opartych na wyznaczonych celach ogólnych i szczegółowych określonych w programach nauczania

Kryteria oceniania udostępniane centralnie

Brak centralnych kryteriów oceniania

Przykład z egzaminu gimnazjalnego 2010

Gustave Doré, *Sąd Salomona*, [za:]
www.creationism.org/images/DoreBiblelllus/dore_pl.htm

Zadanie 23. (0-1)
Podaj sposób, w jaki artysta wyróżnił na obrazie postać Salomona.

.....

Zadanie 24. (0-1)
Napisz, jaką funkcję pełni światło na ilustracji Gustave'a Dorégo.

.....

Zadanie 25. (0-1)
Wyjaśnij, na czym polega kontrast w sposobie przedstawienia przez artystę dwóch matek.

.....

.....

Wirtualny test 2002-2013

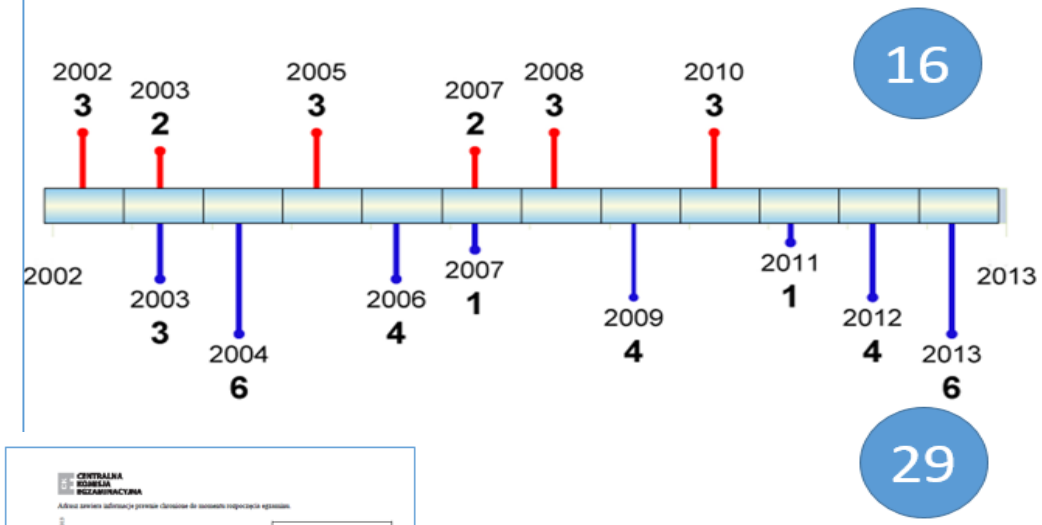

Opis wymagań ogólnych w podstawie programowej z historii sztuki

WYMAGANIA OGÓLNE	WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE
Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji	• 1. • ... • 12. potrafi wskazać funkcję dzieła i określić, jaki wpływ ma or jego kształt.
Tworzenie wypowiedzi	• 1. • 2. rozpoznaje w dziele sztuki temat i potrafi wskazać jego źró ikonograficzne • 5 poddaje krytycznej ocenie pod względem artystycznym dzi zjawiska w sztuce
Analiza i interpretacja tekstów kultury	• 1. dokonuje opisu i analizy porównawczej dzieł, ... • 2. analizuje wybrane teksty pisarzy, filozofów i artystów, interpretując... • 3. potrafi oddzielić faktografię od autorskiej interpretacji...

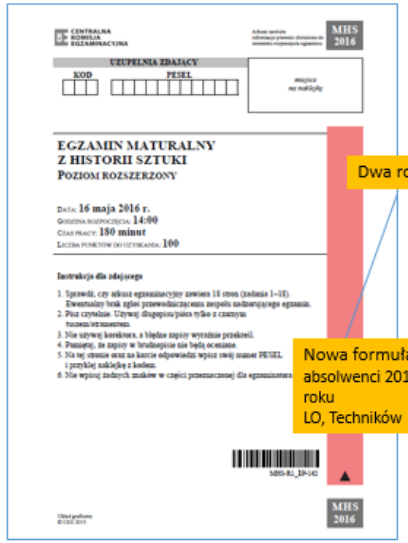

Dwa rodzaje arkuszy

Nowa formuła absolwenci 2016 roku LO, Techników

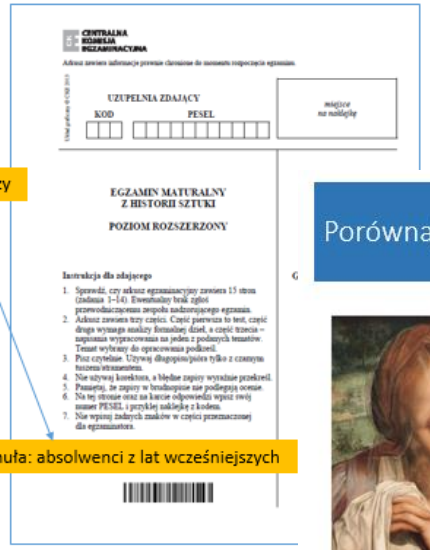

Stara formuła: absolwenci z lat wcześniejszych

Porównaj przedstawione poniżej dzieła i wykonaj polecenia

A.

Obraz A.
Opłakująca Maria Magdalena
Quentin Massys

B.

Obraz B.
Płacząca kobieta
Pablo Picasso

- ❑ Rozpoznaj styl lub kierunek, który reprezentuje każde z dzieł.
- ❑ Podaj po cztery cechy formalne
- ❑ każdego obrazu.
- ❑ Sformułuj wniosek dotyczący różnic stylistycznych prezentowanych obrazów.

Edukacja artystyczno-humanistyczna

Obrady w sekcjach:

Edukacja artystyczno-humanistyczna – Prowadzenie: dr Monika Nęcka

1. dr Maria Krystyna Szmigel, dr Henryk Szaleniec Edukacja artystyczna w programie kształcenia
2. prof. Józef Murzyn Problemy dydaktyki w zakresie sztuk plastycznych
3. dr Monika Nęcka Diagnozowanie potrzeb edukacji artystycznej. Potrzeby i kompetencje w działaniach ze sztuką
4. Wojciech Rzehak Czy w szkole ponadgimnazjalnej jest miejsce dla mitów greckich? Mity o mitach
5. Bożena Barańska Twórczość na lekcjach języka polskiego – o warsztacie ucznia i nauczyciela
6. Maria Michlowicz, Anna Gruntkowska Czy egzamin może mieć charakter przygody w życiu ucznia?
7. Dorota Kulesza-Tałan Szkolna Liga Twórczości, czyli o codziennej twórczości w szkole

Prof. Józef Murzyn *Problemy dydaktyki w zakresie sztuk plastycznych*

dr Monika Nęcka - *Diagnozowanie potrzeb edukacji artystycznej. Potrzeby i kompetencje w działaniach ze sztuką*

MITY W PYTANIACH MATURALNYCH

Temat: W jaki sposób mity greckie współtworzą europejską kulturę? Odpowiedz na podstawie obrazu Tycjana *Syzyf* oraz wybranych tworów literackich.

Muzeum Prado, Madryt, 1548–1549.

Syzyf – w mitologii greckiej założyciel i król miasta Korynt. Ukarany przez bogów wieczną i bezużyteczną pracą – ma wtaczać na szczyt ogromnej góry wielki głaz, który przed wierzchołkiem wymyka mu się z rąk i stacza na sam dół.

Wojciech Rzechak *Czy w szkole jest miejsce dla mitów greckich? Mity o mitach*

MITY W PYTANIACH MATURALNYCH

Temat: W jaki sposób mity greckie współtworzą europejską kulturę? Odpowiedz, odwołując się do obrazu Marca Chagalla *Upadek Ikara* oraz wybranych tekstów literackich.

Marc Chagall

Upadek Ikara

Marc Chagall – wym. / mark szag**a**l /

Ikar – syn Dedala, mitologicznego wynalazcy; w trakcie ucieczki z Krety zbliżył się do słońca, które roztopiło wosk na jego skrzydłach, i zginął, spadając do morza.

Wojciech Rzehak *Czy w szkole jest miejsce dla mitów greckich? Mity o mitach*

MITY W PYTANIACH MATURALNYCH

Temat: W jaki sposób mity greckie współtworzą europejską kulturę? Odpowiedz na podstawie obrazu Tycjana *Syzyf* oraz wybranych tworów literackich.

Muzeum Prado, Madryt, 1548–1549.

Syzyf – w mitologii greckiej założyciel i król miasta Korynt. Ukarany przez bogów wieczną i bezużyteczną pracą – ma wtaczać na szczyt ogromnej góry wielki głaz, który przed wierzchołkiem wymyka mu się z rąk i stacza na sam dół.

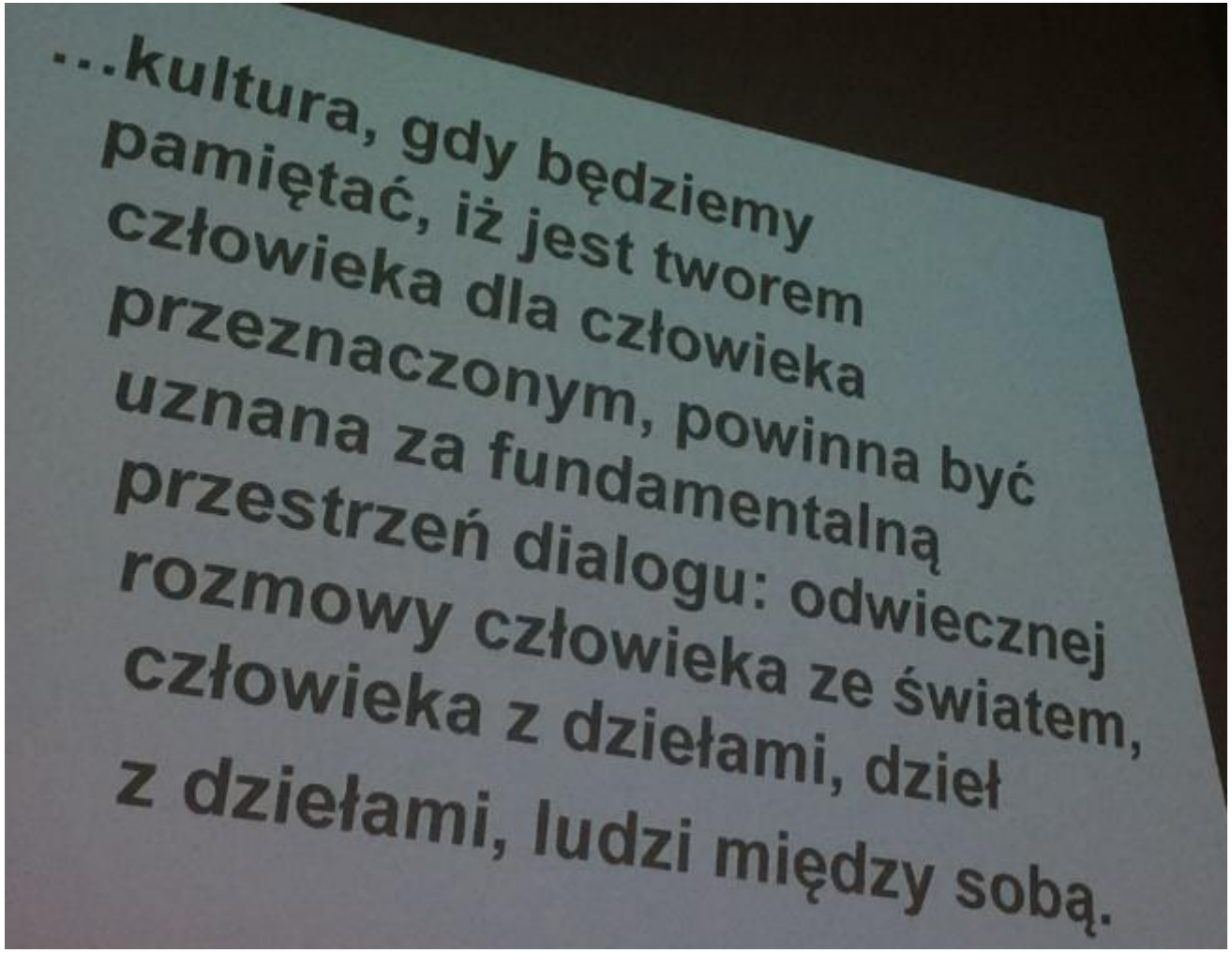

Bożena Barańska – *Twórczość na lekcjach języka polskiego – o warsztacie ucznia i nauczyciela*

OKRĘGOWA KOMISJA EGZAMINACYJNA W KRAKOWIE

Czy egzamin może mieć charakter przygody w życiu ucznia?

Wybrane wymagania egzaminacyjne

- Konstruktorzy zadań egzaminacyjnych w kolejnych sesjach egzaminacyjnych proponują zdającym spotkanie z różnorodnymi tekstami kultury występującymi w literaturze, historii, sztuce i publicystyce.
- Zadanie (forma i treść) stawia ucznia w obliczu nowego problemu do rozwiązania, a co za tym idzie, uruchamia jego twórczy potencjał.
- Wybór umiejętności z zakresu odbioru i interpretacji tekstu ikonicznego oraz tworzenia tekstu w oparciu o wybrane dzieło plastyczne.
- Konkretna sytuacja zadaniowa może stać się satysfakcjonującym przeżyciem dla młodego człowieka.

Maria Michlowicz, Anna Gruntkowska - *Czy egzamin może mieć charakter przygody w życiu*

Czy egzamin może mieć charakter przygody w życiu ucznia?

Wybrane wymagania egzaminacyjne

- Konstruktorzy zadań egzaminacyjnych w kolejnych sesjach egzaminacyjnych proponują zdającym spotkanie z różnorodnymi tekstami kultury występującymi w literaturze, historii, sztuce i publicystyce.
- Zadanie (forma i treść) stawia ucznia w obliczu nowego problemu do rozwiązania, a co za tym idzie, uruchamia jego twórczy potencjał.
- Wybór umiejętności z zakresu odbioru i interpretacji tekstu ikonicznego oraz tworzenia tekstu w oparciu o wybrane dzieło plastyczne.
- Konkretna sytuacja zadaniowa może stać się satysfakcjonującym przeżyciem dla młodego człowieka.

Inspirujące przykłady zadań egzaminacyjnych

Obraz Ferdynanda Ruszczyca zatytułowany jest *Bajka zimowa*. Odwołując się do wyobraźni, napisz opowiadanie, którego akcję umieścisz w scenerii pokazanej na obrazie. (Sprawdzian próbny pt. *Zima* 2004 r.)

- Scena z obrazu miejscem zaskakujących, czasem tragicznych zdarzeń, z których jednak bohaterowie opowiadania wychodzą cało

Moim oczom ukazał się staw otoczony zaśnieżonym lasem. Ku mojemu zdziwieniu, staw nie był skuty lodem, a woda w nim wydawała się ciepła. Krajobraz dookoła przypominał ilustracje z „Baśni zimowych", na myśl przyszła mi książka pt. „Królowa Śniegu".

W lesie zobaczył zamarznięte jezioro, zbliżył się do niego, a gdy się lepiej przyjrzał, ujrzał tajemnice światło. Zaciekawiony chłopiec przebił lód i wyciągnął świecący przedmiot. Okazało się, że pod taflą lodu znajdował się złoty pierścień z rubinem. Ucieszony chłopak od razu włożył pierścień na palec.

Zadanie 22. Wyjaśnij, posługując się co najmniej jednym terminem z wiedzy o sztuce, w jaki sposób malarz uzyskał wrażenie głębi na obrazie.

Józef Szermentowski, *Stary żołnierz i dziecko w parku*, Muzeum Narodowe w Poznaniu.

Malarz zastosował perspektywę liniową.

Malarz uzyskał wrażenie głębi poprzez namalowanie drzew w taki sposób, że [illegible] wydaje się, że [illegible] z [illegible] dolnymi [illegible] tej [illegible] odcieniami [illegible] barw. Artysta opowiadał

Realizm malarski obraz bardzo realistyczny, tak jak jest w rzeczywistości [illegible]

Artysta uzyskał wrażenie głębi na obrazie poprzez nakładanie farby warstwowo (zróżnicowana faktura) oraz poprzez nakładanie różnych odcieni farby.

Obrady w sekcjach:

Edukacja artystyczno-humanistyczna – Prowadzenie: dr Monika Nęcka

1. dr Maria Krystyna Szmigel, dr Henryk Szaleniec Edukacja artystyczna w programie kształcenia
2. prof. Józef Murzyn Problemy dydaktyki w zakresie sztuk plastycznych
3. dr Monika Nęcka Diagnozowanie potrzeb edukacji artystycznej. Potrzeby i kompetencje w działaniach ze sztuką
4. Wojciech Rzehak Czy w szkole ponadgimnazjalnej jest miejsce dla mitów greckich? Mity o mitach
5. Bożena Barańska Twórczość na lekcjach języka polskiego – o warsztacie ucznia i nauczyciela
6. Maria Michlowicz, Anna Gruntkowska Czy egzamin może mieć charakter przygody w życiu ucznia?
7. Dorota Kulesza-Tałan Szkolna Liga Twórczości, czyli o codziennej twórczości w szkole

Dorota Kulesza- Tałan *Szkolna Liga Twórczości, czyli o codziennej twórczości w szkole*

SALA A – EDUKACJA ARTYSTYCZNO-HUMANISTYCZNA (CZĘŚĆ II)
Prowadzenie: dr Henryk Palkij

1. prof. Agnieszka Weiner *Twórczość na lekcji muzyki– kilka refleksji w perspektywie temporalnej*
2. Agnieszka Cygan *Zajęcia artystyczne w gimnazjum. Rozterki początkującego nauczyciela*
3. Katarzyna Nowak *Przychodzi szkoła do muzeum… Spotkania z Dalekim Wschodem. Edukacja w Muzeum Manggha*
4. dr Krzysztof Jurek, dr Jacek Kozieł *Czy na egzaminie maturalnym ujawniają się talenty humanistyczne? Rekonesans*
5. Robert Chamczyk *(Nie)Pożądane formy wypowiedzi pisemnej w gimnazjum i na egzaminie zewnętrznym*
6. dr Henryk Palkij *Historia sztuki a egzamin maturalny z historii– zakresy łączne i rozłączne*
7. Agnieszka Cygan, Anna Rappe *O egzaminie maturalnym z historii sztuki*
8. dr Franciszek Wyrwa, Aleksander Chrzonowicz *Wspieranie*

Agnieszka Cygan - *Zajęcia artystyczne w gimnazjum. Rozterki początkującego nauczyciela*

Agnieszka Cygan - ***Zajęcia artystyczne w gimnazjum. Rozterki początkującego nauczyciela***

ZADANIA NAUCZYCIELA NA III ETAPIE EDUKACYJNYM

Kształcenie u uczniów umiejętności (m.in.):

- posługiwania się różnymi gatunkami wypowiedzi ustnej i pisemnej
- samodzielności w docieraniu do informacji oraz wspomaganie rozwoju umiejętności sprawnego posługiwania się językiem polskim
- świadomego używania środków językowych dostosowanych do sytuacji i celu wypowiedzi, opisywania świata, oceniania postaw i zachowań ludzkich
- precyzyjnego formułowania myśli
- operowania bogatym słownictwem
- skutecznego i nacechowanego szacunkiem do adresata komunikowania się.

WWW.CKE.EDU.PL

WYPOWIEDZI PISEMNE NA TRZECH PIERWSZYCH ETAPACH

I etap edukacyjny	II etap edukacyjny	III etap edukacyjny
• kilkuzdaniowa wypowiedź • krótkie opowiadanie i opis • list prywatny	• opowiadanie z dialogiem (twórcze i odtwórcze) • pamiętnik i dziennik • proste sprawozdanie • opis postaci, przedmiotu, krajobrazu • list oficjalny	• opowiadanie urozmaicone kompozycyjnie i fabularnie • opis sytuacji i przeżyć • opis zwykłych przedmiotów lub dzieł sztuki • charakterystyka postaci literackiej, filmowej lub rzeczywistej • sprawozdanie z lektury, filmu, spektaklu i ze zdarzenia z życia • rozprawka

CENTRALNA KOMISJA EGZAMINACYJNA

(Nie)pożądane formy wypowiedzi pisemnej w gimnazjum i na egzaminie zewnętrznym

Robert Chamczyk

Kraków, 25 września 2016 r.

KONTAKT
W: CKE.EDU.PL
E: CKESEKR@CKE.EDU.PL

MAGIA SŁÓW

JESTEM NIEWIDOMY. PROSZĘ O POMOC.

DZISIAJ TAKI PIĘKNY DZIEŃ, A JA NIE MOGĘ GO ZOBACZYĆ.

SŁOWA ZMIENIAJĄ ŚWIAT.

Siła słów (1)

ULUBIONE FORMY WYPOWIEDZI PISEMNEJ GIMNAZJALISTÓW

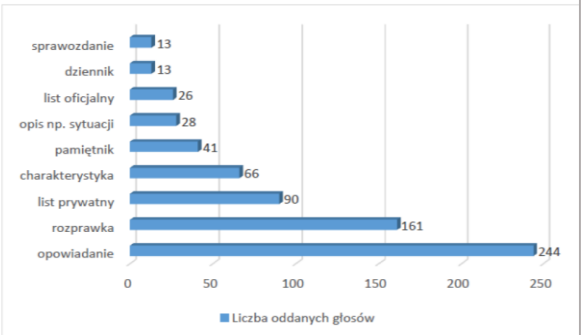

Robert Chamczyk *(Nie)Pożądane formy wypowiedzi pisemnej w gimnazjum i na egzaminie zewnętrznym*

Katarzyna Nowak - *Przychodzi szkoła do muzeum… Spotkania z Dalekim Wschodem. Edukacja w Muzeum Manggha*

Katarzyna Nowak *Przychodzi szkoła do muzeum… Spotkania z Dalekim Wschodem. Edukacja w Muzeum Manggha*

Henryk Palkij

Historia sztuki a egzamin maturalny z historii – zakresy łączne i rozłączne

XXII KONFERENCJI DIAGNOSTYKI EDUKACYJNEJ

DIAGNOZOWANIE TWÓRCZOŚCI UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

KRAKÓW, 23 – 25.09.2016 R.

Umiejętności i zakres treści z historii i historii sztuki

- najwięcej obszarów wspólnych w pierwszym celu nauczania: ***Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji***
- z 12 wymagań z przedmiotu historia sztuki stale obecnych w kształceniu historycznym jest przynajmniej kilka: Uczeń:
  - 3) *rozpoznaje dzieła różnych epok, stylów oraz kierunków sztuk plastycznych, potrafi umiejscowić je w czasie i przestrzeni geograficznej;*
  - 4) *przyporządkowuje twórczość poszczególnych artystów do stylów i kierunków, w obrębie których tworzyli*
  - 10) *zna, poprawnie stosuje oraz definiuje terminy i pojęcia z zakresu historii sztuki*

Umiejętności i zakres treści z historii i historii sztuki

- w ograniczonym zakresie kilka innych wymagań np. Uczeń
  - 1) *Samodzielnie dociera do źródeł informacji…;*
  - 5) *zna twórczość najwybitniejszych artystów i potrafi wymienić dzieła.*
- w niewielkim stopniu rozwija się pozostałe - umiejętności charakterystyczne dla przedmiotu ***historia sztuki***
- historia sztuki traktowana jest jako jeden z aspektów wyjaśniania przeszłości i jest podporządkowana temu celowi

Zakres treści z historii sztuki w podręcznikach historii

- do 1999 roku stanowiły jeden z elementów chronologicznego opisu przeszłości
- najczęściej w rozdziałach o dziejach kultury w których, wyróżniano treści poświęcone literaturze, historii sztuki, historii muzyki, filozofii, nauki i oświaty
- *Historia dla kasy 2 liceum ogólnokształcącego*, który funkcjonował w latach 70 i 80-tych XX wieku - tylko 6 podrozdziałów
- zmiany w latach 90-tych XX w. – pomimo rozszerzenia zjawisk związanych z kulturą i rozbudowania treści odnoszących się do architektury i rzeźby - 35 rozdziałów tylko 4 poświęcone były zagadnieniom kultury
- ale malarstwo potraktowane zostało w sposób marginalnie

Zakres treści z historii sztuki w podręcznikach historii

- historia sztuki stanowiła niewielką cześć narracji, w większym stopniu zauważalną w opisie wcześniejszych epok – od starożytności do nowożytności, a znacznie malejącą w odniesieniu do późniejszych
- w narracji w odniesieniu do XIX i XX wieku – bardziej opisywano szerokie zmiany cywilizacyjne,
- brak opisu licznych nowych kierunków w sztuce tego okresu – możliwe, że z braku miejsca?
- problem jest chyba brak swego rodzaju „klucza", który zintegrowałby ten aspekt dziejów w narracji podręcznikowej XIX i XX wieku

Powiązanie z wydarzeniami historycznymi
Znajomość zabytku

Fotografia. Belweder

www.ulice-warszawy.pl

Zadanie 15.1. (0–1)
Zaznacz poprawne dokończenie zdania.

Budynek przedstawiony na fotografii jest reprezentatywny dla

A. baroku.
B. manieryzmu.
C. klasycyzmu.
D. secesji.

Zadanie 15.2. (0–1)
Wyjaśnij, jakie wydarzenia tzw. nocy listopadowej rozegrały się w budynku przedstawionym na fotografii.

Pytanie o związek z wydarzeniami historycznymi
Analiza tematyki dzieła

Jan Matejko, *Założenie Szkoły Głównej* [...] – fragment obrazu, będącego wizją artystyczną wydarzenia

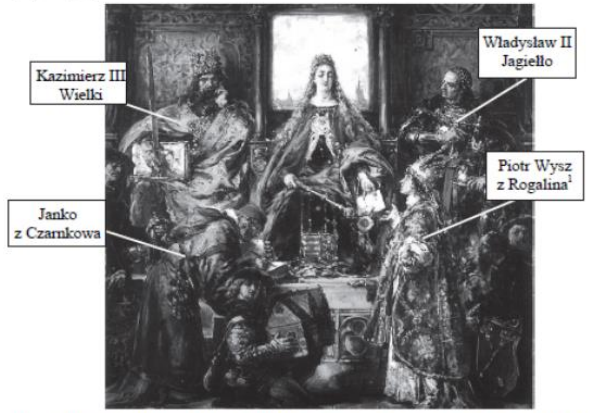

Na podstawie: E. Suchodolska, M. Wrede, *Jan Matejko. Dzieje cywilizacji w Polsce*, Warszawa 1998, s. 67.

[1]Piotr Wysz z Rogalina (zm. 1414) – biskup krakowski i pierwszy kanclerz Uniwersytetu Krakowskiego.

Wyjaśnij, dlaczego na obrazie, którego tematyka dotyczy historii uczelni w Krakowie, Jan Matejko przedstawił postacie: królową Jadwigę oraz dwóch towarzyszących jej władców.

Rozpoznanie postaci
Pytanie o związek o znajomość mitologii

A. Podkreśl poprawne zakończenie zdania, a następnie uzasadnij wybór.

Rzeźba przedstawia boginię

1. Herę
2. Atenę
3. Temidę
4. Afrodytę

Uzasadnienie

Rozpoznanie postaci
Pytanie o związek z wydarzeniami historycznymi

Miniatura z *Wirginaliów* Karola VII

Podaj nazwę wydarzenia z historii stosunków angielsko-francuskich, które związane jest z przedstawiona na miniaturze postacią.

Chronologia w odniesieniu do treści dzieł

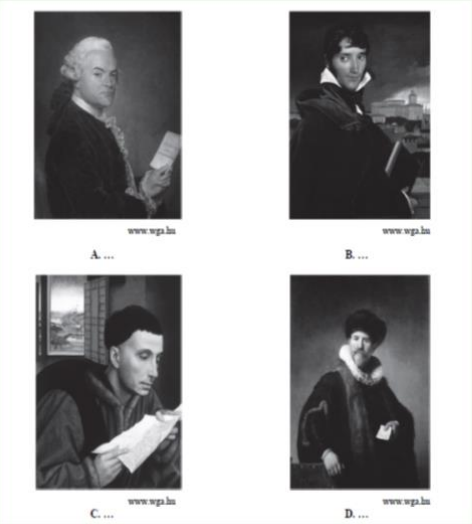

A. Każdemu z portretów (A-D) przyporządkuj stulecie, w którym powstał: wstaw w wykropkowane miejsca odpowiadającą mu cyfrę (1-5).

A. 1. XIII w.
B. 2.XV w.
C. 3.XVII w.
D. 4. XVIII w.
E. 5. XIX w.

Rozpoznanie porządku architektonicznego i jego cech

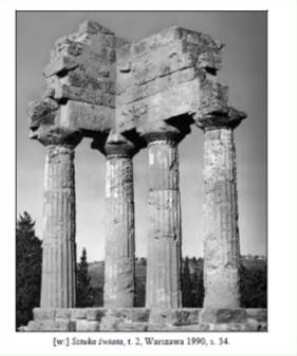
[w:] *Sztuka świata*, t. 2, Warszawa 1990, s. 34.

A. Podaj nazwę porządku architektonicznego, dla którego charakterystyczne są kolumny świątyni.
B. Podaj dwie cechy rozpoznanego porządku architektonicznego.

Rozpoznanie stylu i jego cech

A. |

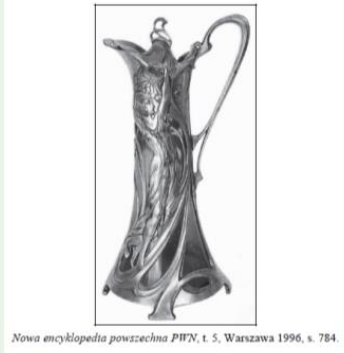
Nowa encyklopedia powszechna PWN, t. 5, Warszawa 1996, s. 784.

A. Podaj nazwę stylu w sztuce użytkowej przełomu XIX i XX wieku, dla którego reprezentatywny jest dzban przedstawiony na fotografii.
B. Podaj dwie cechy tego stylu.

Wnioski – arkusze MHS i MHI

- W arkuszu MHI zadania zawierające treści z historii sztuki pełnią funkcję:
  - **wizualizacji historii,**
  - **odniesienia do konkretnych wydarzeń historycznych**
  - **sprawdzenia znajomości różnych aspektów historii.**
  - **ilustracji wydarzeń historycznych, często w konfrontacji ze źródłami pisanymi**
- **na dalszy plan schodzą elementy właściwe dla analizy dzieła podejmowane na przedmiocie historia sztuki**
  - sprawdzamy znajomość mitologii greckiej poprzez załączenie do zadania ilustracji rzeźby – nie pytamy o jej cechy, twórcę, styl.
  - pytamy o wydarzenie, wymowę ideową, z którym związane jest konkretne dzieło, a nie pytamy o jego twórcę, styl dzieła itp.

Wnioski – arkusze MHS i MHI

- W MHI załączone dzieła są traktowane jako źródło historyczne, a ich analiza służy interpretacji dziejów - nie jest to interpretacja dzieła sztuki jak w MHS
- **W MHI maleje liczba zadań poświęcone są analizie dzieł sztuki.** Najwięcej ich było w arkuszach podstawowych, których wkrótce nie będzie
- w arkuszach PR MHI zwykle znajdujemy tylko kilka, prostych zadań, w dodatku odnoszących się do najbardziej typowych dzieł i stylów.
- W takiej sytuacji zadania odnoszące się do treści z historii sztuki nie stanowiły większych trudności dla zdających i w większości mieściły się w przedziale 40 – 70% wykonania. Zależało to jednak od epoki historycznej. Stosunkowo dobrze wychodziły zadania, w których należało identyfikować poszczególne style, lub kręgi kulturowe.

Jakie problemy ma uczeń przygotowujący się do egzaminu?

Co jest potrzebne, aby odnieść sukces na egzaminie maturalnym z historii sztuki?

Wybieralność historii sztuki

- **Historia sztuki jako przedmiot egzaminacyjny jest wybierana w Polsce przez ok. 1% maturzystów.**
- **Na terenie małopolski historię sztuki zdaje ok.1,5% maturzystów.**
- **W Polsce ~3 000 maturzystów,**
- **w Małopolsce ~500 maturzystów.**

https://pl.wikipedia.org/wiki/

Agnieszka Cygan, Anna Rappe

O egzaminie maturalnym z historii sztuki

Sekcja: DIAGNOZA TWÓRCZOŚCI

Prowadzenie: Przemysław Majkut

Panel dyskusyjny: *Czy Internet kształtuje u ucznia postawę dziecka czy dorosłego*
Prof. Jarosław Jagieła i dr Zbigniew Wieczorek

Panel dyskusyjny: *Czy Internet kształtuje u ucznia postawę dziecka czy dorosłego*
Prof. Jarosław Jagieła i dr Zbigniew Wieczorek

Panel dyskusyjny:
Jak ocenić twórczość ucznia o niepełnej kompetencji przedmiotowej

Prowadzą:
prof. Boleslaw Niemierko, dr Elżbieta Kowalik, Urszula Mazur, Maria Michlowicz

Panel dyskusyjny:
Jak ocenić twórczość ucznia o niepełnej kompetencji przedmiotowej

Panel dyskusyjny:
Jak ocenić twórczość ucznia o niepełnej kompetencji przedmiotowej

Panel dyskusyjny: *Jak ocenić twórczość ucznia o niepełnej kompetencji przedmiotowej*

Panel dyskusyjny: *Jak ocenić twórczość ucznia o niepełnej kompetencji przedmiotowej*

Panel dyskusyjny: *Jak ocenić twórczość ucznia o niepełnej kompetencji przedmiotowej*

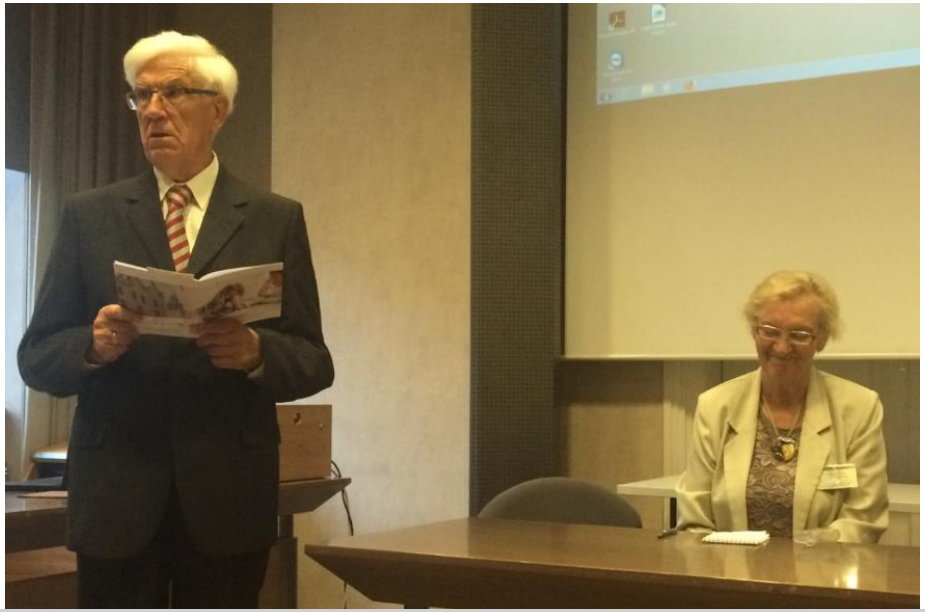

Panel dyskusyjny: *Jak ocenić twórczość ucznia o niepełnej kompetencji przedmiotowej*

Wystawa prac studenckich ilustrująca najrozmaitsze deficyty rozwojowe u dzieci i młodzieży

Sesja: O SUKCES UCZNIA

Prowadzenie: prof. Barbara Ciżkowicz

1. dr Adrianna Sarnat-Ciastko *Budowanie relacji w świetle analizy transakcyjnej*
2. prof. Barbara Ciżkowicz *Kreatywność studentów i jej związek z osiągnięciami akademickimi w kontekście wsparcia udzielanego przez nauczycieli*
3. dr Paweł Grygiel, Grzegorz Humenny *Samotność a poczucie integracji z rówieśnikami klasowymi – jeden czy dwa typy doświadczeń*
4. Anna Hawrot, dr Paweł Grygiel, Grzegorz Humenny, dr Joanna Smogorzewska,
5. prof. APS Grzegorz Szumski *Właściwości psychometryczne kwestionariusza „Poczucie Integracji Rówieśniczej" w różnych grupach wiekowych*
6. Karolina Świst, Paulina Skórska *Płciowe zróżnicowanie trafności predykcyjnej wskaźników osiągnięć ucznia: prognoza sukcesu na maturze na podstawie wcześniejszych osiągnięć*
7. Marek Legutko *Przypadek ogólnopolskiego sprawdzianu w klasie* VI jako alternatywna forma studenckiej twórczości codziennej

Badania miały dać odpowiedź na pytania:

- Czy istnieje możliwość ilościowego badania kreatywności?
- Czy istnieje związek między wspierającymi kreatywność studentów zachowaniami nauczycieli akademickich a poziomem kreatywności?
- Czy kreatywność wykazuje istotny związek z osiągnięciami akademickimi?

Barbara Ciżkowicz – *Kreatywność studentów i jej związki z osiągnięciami akademickimi w kontekście wsparcia udzielanego przez nauczycieli*

Pytania badawcze:

1. Jaka jest opinia studentów na temat zachowań kreatywnych nauczycieli?
2. Jak studenci oceniają działania swoich nauczycieli mające wspierać ich kreatywność w trakcie zajęć?
3. Jaka jest zależność kreatywności studentów od ich płci, motywacji do uczenia się oraz kreatywnych działań nauczycieli?
4. W jakim stopniu kreatywność studentów, ich płeć, motywacja do uczenia się oraz działania nauczycieli na rzecz wspierania kreatywności wyjaśniają zróżnicowanie osiągnięć akademickich studentów?

Próba:

241 studentów Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy,

- kobiety - 162 (69%)
- mężczyźni - 74 (31%).

Studenci stacjonarni (wiek: M=21,4; SD=1,7):

- pedagogika (16%),
- psychologia (56%),
- turystyka i rekreacja (28%).

Pomiar:

- osiągnięcia akademickie –średnia ocen ze studiów;
- wyniki matury – poziom podstawowy: język polski i obcy oraz matematyka;
- motywacja do uczeni się z podskalą dotyczącą motywacji wewnętrznej;
- twórczość - skala Runco Ideational Behavior Scale (RIBS-III);
- wsparcie kreatywności studentów.

Pomiar kreatywności - skala RIBS-III:

23 pozycje; skala Likerte (1-5); α=0,91; 23-115 im wyżej tym bardziej twórczy;

- generowanie pomysłów w środowisku naturalnym (np. *mam wiele fantastycznych pomysłów*);
- ocenę jakości tych pomysłów (np. *moje pomysły są uważane za oryginalne i zaskakujące);*
- zafascynowanie (np. *lubię poeksperymentować z różnymi pomysłami dla zabawy).*

Jednoczynnikowa – mimo iż statystycznie dwa

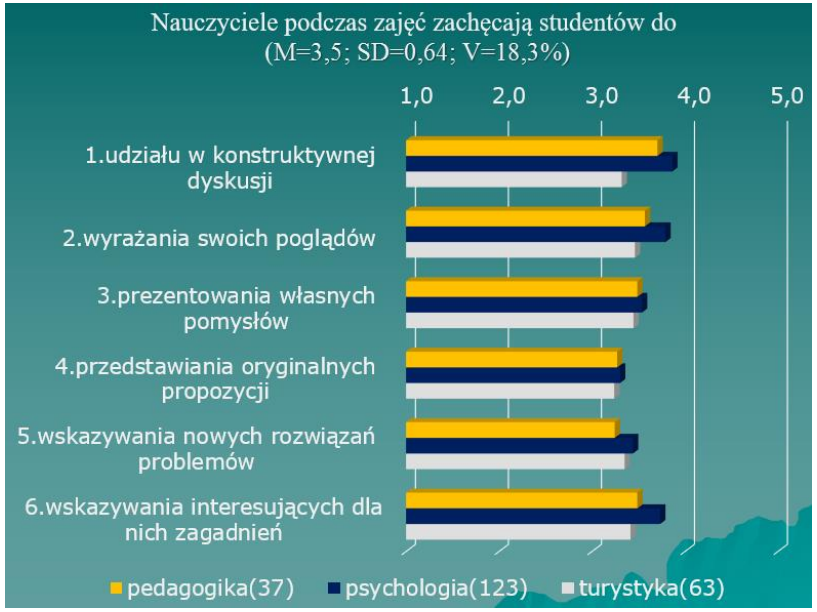

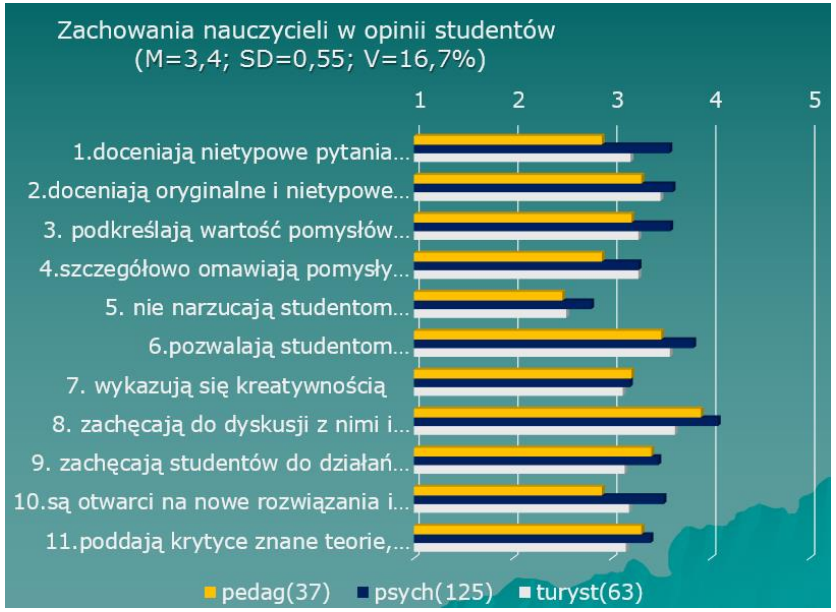

Podsumowanie:

- skala RIBS Runco daje wysoce rzetelny pomiar (α=0,93); może być wykorzystana do pomiaru kreatywności;
- dokładniejszej analizy wymaga struktura czynnikowa (Runco traktuje jako jednoczynnikową) i trafność kryterialna;

Podsumowania ciąg dalszy:

- w prostych korelacjach nie ujawniono związków między opinią studentów na temat **zachowań kreatywnych nauczycieli** oraz **wspieraniem kreatywność studentów** w trakcie zajęć a **kreatywnością studentów**;
- oddziaływanie **kreatywnych zachowań nauczyciela** na **kreatywność studentów** okazało się istotne ($p<0,05$) w modelu uwzględniającym płeć, motywację;
- między **kreatywnością** a **poziomem osiągnięć akademickich** nie stwierdzono istotnego związku .

Analiza regresji:

Zmienne objaśniające: płeć, motywacja, kreatywne zachowania nauczyciela, działania wspierające kreatywność studentów

Kreatywność

płeć (studenci wyższa), motywacja, oddziaływanie kreatywnych zachowań nauczyciela ($p<0,05$);

Średnia ocen

motywacja, działania wspierające kreatywność studentów, kreatywne zachowania nauczycieli, płeć (studentki wyższa); KREATYWNOŚĆ - nieistotna

Sesja: O SUKCES UCZNIA
Prowadzenie: prof. Barbara Ciżkowicz

INSTYTUT BADAŃ EDUKACYJNYCH

Płciowe zróżnicowanie trafności predykcyjnej wskaźników osiągnięć ucznia: prognoza sukcesu na maturze na podstawie wcześniejszych osiągnięć

Paulina Skórska
Karolina Świst

Instytut Badań Edukacyjnych

IBE INSTYTUT BADAŃ EDUKACYJNYCH

IBE

Cel i pytania badawcze

- Przedstawienie wyników badań nad czynnikami różnicującymi wskaźniki osiągnięć dziewczynek i chłopców
- Analiza różnic w poziomie trafności predykcyjnej wskaźników osiągnięć gimnazjalnych względem osiągnięć maturalnych z języka polskiego i matematyki przy pomocy hierarchicznego modelowania liniowego oraz modelowania IRT

Pytania badawcze:

- czy różnice w trafności predykcyjnej wskaźników osiągnięć są związane z dziedziną nauczania (j. polski, matematyka) – (zakładamy, że tak)
- czy istnieją różnice w trafności predykcyjnej ocen szkolnych oraz wyników egzaminów gimnazjalnych względem matury wśród chłopców i dziewczynek (zakładamy, że tak)
- **Czy jakość (trafność predykcyjna) wskaźników edukacyjnych jest jednym ze źródeł CIV?**

Wnioski i dyskusja

Różnice w ocenach i wynikach uzyskiwanych przez chłopców i dziewczynki:

- oceny szkolne z matematyki chłopców i dziewczynek nie różnią się istotnie statystycznie. Jednocześnie chłopcy osiągają wyższe wyniki w egzaminach zewnętrznych i jest to różnica istotna statystycznie oraz stabilna w czasie
- **niedoszacowanie umiejętności chłopców** na podstawie ocen szkolnych?
- u dziewczynek w zakresie języka polskiego występuje **spójność oceniania** wewnątrzszkolnego z zewnątrzszkolnym

Trafność predykcyjna:

- najlepiej wykorzystywać połączenie pojedynczej oceny z danego przedmiotu szkolnego i wyniku egzaminu gimnazjalnego, takie połączenie jest zwłaszcza efektywne w grupie chłopców dla matematyki (55-66% wyjaśnionej wariancji)

Trafność predykcyjna wyników

- u chłopców największą moc predykcyjną dla sukcesu matematycznego ma wynik egzaminu gimnazjalnego z matematyki - wzrost wyniku egzaminu gimnazjalnego o jedno odchylenie standardowe pozwala przewidywać wzrost wyniku maturalnego aż o 0,68 odchylenia standardowego, moc predykcyjna egzaminu gimnazjalnego jest istotnie wyższa u chłopców niż w grupie dziewczynek
- w grupie **chłopców** nie ma różnicy w mocy predykcyjnej egzaminu gimnazjalnego i pojedynczej oceny z matematyki - dlaczego? -> CIV?

Wnioski i dyskusja

- znacznie gorsza jakość predykcji późniejszych sukcesów ucznia w ramach języka polskiego w porównaniu do matematyki - przesunięcie się konstruktu (*construct shift)?*
- u dziewczynek i chłopców wyniki egzaminu są lepszym predyktorem sukcesu na maturze z języka polskiego niż średnia ocen i pojedyncza ocena z języka polskiego
- w języku polskim osoba nauczyciela może mieć nie tylko większe znaczenie u chłopców przy wystawianych ocenach szkolnych, ale także dla predykcyjności wyników egzaminu gimnazjalnego. Może to świadczyć o tym, że nie tylko chłopcy otrzymują gorsze oceny niż dziewczynki, ale także mają niższe umiejętności i być może sam sposób ich uczenia w klasie jest inny niż ten kierowany do dziewczynek -> zagrożenie stereotypem?

Sesja: O SUKCES UCZNIA
Prowadzenie: prof. Barbara Ciżkowicz

Przypadek sprawdzianu w klasie VI

Marek Legutko

PARTNERS *in* PROGRESS
a PCG Polska Company

PCG POLSKA

Co sprawdziliśmy na sprawdzianie?

- Jestem przekonany, że środowisko PTDE jest właściwym adresatem apelu o dokonanie syntezy doświadczeń 15 lat funkcjonowania ogólnopolskiego sprawdzianu w klasie VI.
- W jakim zakresie ogólnopolski sprawdzian w klasie VI może służyć jako ważna składowa paradygmatycznego przykładu unormowanej diagnostyki rozwojowej skoncentrowanej na rozpoznawaniu postępów w uczeniu się z wykorzystaniem krajowych narzędzi pomiaru.

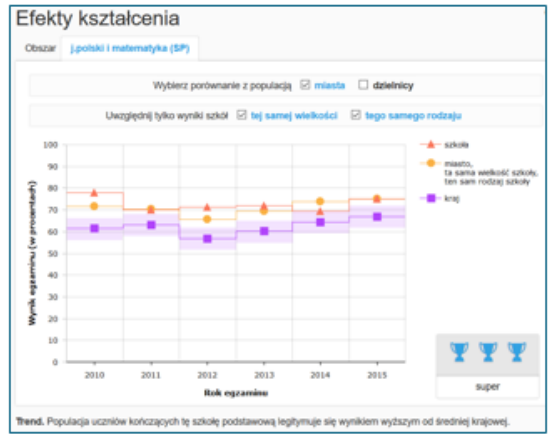

Od wiedzy i umiejętności do kompetencji

- W opisie europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie „wiedza" oznacza efekt przyswajania informacji poprzez uczenie się, „umiejętności" oznaczają zdolność do stosowania wiedzy i korzystania z know-how w celu wykonywania zadań i rozwiązywania problemów, „kompetencje" oznaczają udowodnioną zdolność stosowania wiedzy, umiejętności i zdolności osobistych ... (Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z 23 kwietnia 2008)
- Sprawdzian służył oficjalnej, zewnętrznej w stosunku do szkoły, walidacji osiągnięć uczniów ujętych w format standardów.
- Czy zakorzeniła się świadomość nauczycieli, że – niezależnie od swojego przedmiotu – uczą czytania, pisania, rozumowania, korzystania z informacji i wykorzystywania wiedzy w praktyce?

Diagnostyka edukacyjna w prawie oświatowym

- Zobowiązano wszystkie szkoły do „uwzględniania wniosków z analizy wyników sprawdzianu przy organizacji procesów edukacyjnych" (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie wymagań wobec szkół i placówek, najnowsza wersja z dnia 6 sierpnia 2015 r.)
- Wymóg uwzględniania wniosków z analizy wyników sprawdzianu w klasie VI do organizacji procesów edukacyjnych dotyczył zarówno szkół podstawowych jak i gimnazjów (komentarz MEN).
- Z punktu widzenia prawa oświatowego ogólnopolski sprawdzian w klasie VI pełnił rolę diagnozy u progu gimnazjum. Raporty CKE i OKE zawierały opisy krajowych i regionalnych wskaźników odniesienia (benchmarki) dla oceny poziomu wiedzy i umiejętności uczniów u progu gimnazjum opisanych na zaświadczeniu o wyniku sprawdzianu w klasie VI.
- Ustawa z dnia 23 czerwca 2016 r. (Dz.U. 2016 poz. 1010) zawiera decyzję o likwidacji sprawdzianu w klasie VI.

Bilans Kapitału Ludzkiego

- Z punktu widzenia rozwojowej diagnostyki edukacyjnej kluczowe wydaje się pytanie o poziom wykorzystania sposobności do upowszechnienia wśród nauczycieli szkół podstawowych i gimnazjów postaw refleksyjnych praktyków i diagnostów, do zmian w stylu kształcenia związanych np. z kształceniem według wymagań. Inne podstawowe pytania to poziom wykorzystanie języka kompetencji przez uczniów i ich rodziców, trafność autooceny kompetencji przez uczniów i ich nauczycieli.
- Sprawdzian w klasie VI (2002-2016), przeprowadzany praktycznie w każdej szkole podstawowej, wymagał zaangażowania wszystkich dyrektorów szkół i nauczycieli, objął ponad 6,4 miliona uczniów. Przez lata zbudowano solidne podstawy, zgromadzony kapitał ludzki warto uczynić przedmiotem badań z myślą o możliwościach wykorzystania zdobytych doświadczeń.

BIG DATA i rozwojowa diagnostyka edukacyjna

- Ponawiane przez kilkanaście kolejnych lat badania całej populacji uczniów i szkół nie miały wcześniej precedensu.
- Zbudowano profesjonalne zespoły badawcze podejmujące złożone problemy związane między innymi z edukacyjną wartością dodaną (ewd.edu.pl), porównywalnością wyników badań w kolejnych latach. Jedną z konkluzji prac nad zrównaniem wyników jest teza, że wbrew obiegowej opinii poziom osiągnięć krajowej populacji szóstoklasistów nie maleje (pwe.ibe.edu.pl).
- Otwarto dostęp do „big data" – zanonimizowanych danych o rozwiązaniach zadań sprawdzianu przez szóstoklasistów w latach 2002-2016.
- Analizie desk research można poddać ogrom raportów, analiz i opracowań wytworzonych w okresie funkcjonowania sprawdzianu w klasie VI.

PARTNERS *in* PROGRESS
a PCG Polska Company

www.partnersinprogress.eu

Ważne adresy: cke.edu.pl, pwe.ibe.edu.pl, zpd.ibe.edu.pl

Sesja: NAUKI SCISŁE

Prowadzenie: Elżbieta Kowalik

SALA C– NAUKI ŚCISŁE

Prowadzenie: dr Elżbieta Kowalik

1. Karolina Kołodziej *Wyzwalanie kreatywności matematycznej uczniów*
2. dr Elżbieta Kowalik *Aktywowanie dziecięcej twórczości artystycznej w edukacji społeczno-przyrodniczej*
3. Elżbieta Tyralska-Wojtycza *Ogólnopolski projekt na rzecz zrównoważonego rozwoju inspiracją twórczych działań dzieci i nauczycieli*
4. Urszula Mazur *Twórczość uczniowska na egzaminie gimnazjalnym z zakresu matematyki*
5. Małgorzata Iwanowska, Beata Wąsowska-Narojczyk *Trudności w nauce matematyki w szkole podstawowej i gimnazjum*
6. Magdalena Urbaś *Pomorska edukacja na IV etapie kształcenia*
7. Aleksander Ławiński *Gamifikacja. Jak zastosować symulacyjne gry komputerowe w szkole*

Wzbudzanie zainteresowania

Po prostoliniowym odcinku drogi jedzie rowerzysta. Na obręczy koła usiadła mucha. Rowerzysta przebył *x* km. Po jakim torze poruszała się mucha i jaką drogę przebyła?

Projekty

Karolina Kołodziej

Czym jest dobre nauczanie?

Stwarzaniem uczniom okazji do samodzielnego odkrywania rzeczy.

H. Spencer

http://www.agh.edu.pl/info/article/agh-uniwersytetem-wynalazcow/

AGH „Uniwersytetem Młodych Wynalazców"

Uniwersytet Młodych Wynalazców

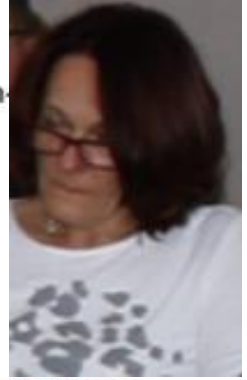

Miło nam poinformować, że projekt pracowników Katedry Elektroniki Wydziału Informatyki Elektroniki i Telekomunikacji znalazł się wśród zwycięskich projektów w ramach programu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego pn. „Uniwersytet Młodych Wynalazców".

„Uniwersytet Młodych Wynalazców" to nowy program Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, który ma wzmocnić współpracę między gimnazjami i szkołami ponadgimnazjalnymi oraz uczelniami w rozwoju aktywności naukowej uczniów pod kątem innowacyjności i kreatywności.

Projekt pn. „Mechanizm sterowania dostępem do kanału sieciowego dla węzłów mobilnych sieci Internet of Things" został nagrodzony w I edycji tego programu. Będzie on nadzorowany przez zespół pracowników

Tytuły zrealizowanych prac matematycznych

* O „kreskach" inaczej, czyli sieci nie dla rybaków
* Przedziwny świat kwadratów
* Czy każdy prostokąt można przekształcić w kwadrat?
* Przez obliczenia do odkrycia wzoru
* Przygoda z kropkami, czyli wielokąty kratowe
* W świecie wielokątów gwiaździstych
* Przypadki toczenia okręgu
* Wielościany gwiaździste
* Między matematyką a magią
* Wokół twierdzenia Pitagorasa
* Matematyka w poezji

Bilans projektu

* Wdrożenie uczniów do pracy w programie Matlab/Simulink, który jest jednym z podstawowych i najbardziej popularnych środowisk programowych do obliczeń matematycznych i technicznych
* Pogłębienie wiedzy z zakresu rachunku prawdopodobieństwa o tematy
  - Elementy kombinatoryki: reguła mnożenia, permutacje, kombinacje i ich zastosowanie
  - Zdarzenia, prawdopodobieństwo zdarzeń
  - Prawdopodobieństwo warunkowe
  - Niezależność zdarzeń
  - Prawdopodobieństwo całkowite, metoda drzew
  - Schemat Bernoulli'ego, najbardziej prawdopodobna liczba sukcesów w tym schemacie

* Zgłoszenie wynalazku "Sposób i układ do wyznaczania wartości opóźnienia przejmowania przez stację kontroli nad kanałem transmisyjnym", objętego zgłoszeniem patentowym nr P.414712 do Urzędu Patentowego RP z dnia 8 listopada 2015 r.

  Pięcioro uczniów zostało wpisanych jako współtwórcy wynalazku, a 12 otrzymało zaświadczenia o udziale w projekcie.

Projekt dofinansowany ze środków DBU

Organizatorzy

SIGMA-NOT, AURA, Fundacja Uniwersytet dzieci

Projekt
Zrób niedźwiedziom przysługę. Edukacja dla zrównoważonego rozwoju w szkołach podstawowych

Elżbieta Tyralska-Wojtycza
Okręgowa komisja Egzaminacyjna w Krakowie
Redakcja miesięcznika „AURA”

Patronat honorowy

Konsulat Generalny Republiki Federalnej Niemiec w Krakowie, RZECZNIK PRAW DZIECKA Marek Michalak, NOT

Z czego wynika potrzeba realizacji projektu?

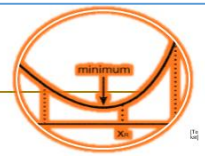

minimalizacja zagadnień ochrony środowiska /ekologii w podstawie programowej

niewystarczające przygotowanie nauczycieli do prowadzenia takich zajęć

wprowadzenie edukacji w kontekście rozwoju zrównoważonego stopniu minimalnym dopiero w IV etapie edukacji

Minimalizacja ta dotyczy nie tylko treści ale również metod realizacji.

Cel projektu - sedno współpracy N i U

Głównym celem konkursu dla dzieci było zainspirowanie ich do działań na rzecz ochrony zagrożonych gatunków zwierząt

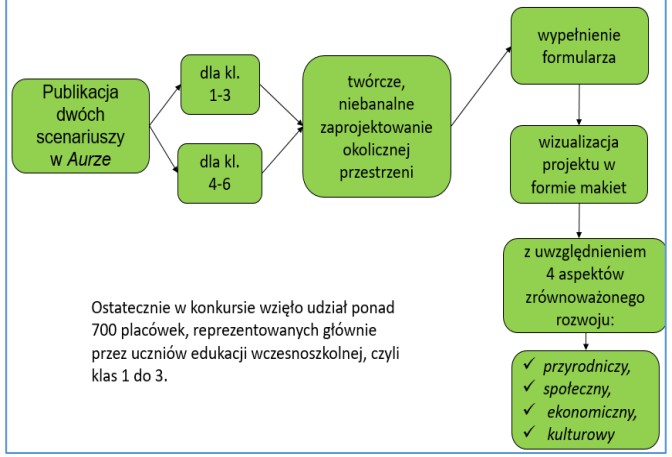

Ostatecznie w konkursie wzięło udział ponad 700 placówek, reprezentowanych głównie przez uczniów edukacji wczesnoszkolnej, czyli klas 1 do 3.

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 6 w Nowej Soli

nauczycielka kl. 4. - Iwona Pawłowicz-Sznajder

Twórczość uczniowska na egzaminie gimnazjalnym z zakresu matematyki

Twórczość

„proces działania ludzkiego dający nowe i oryginalne wytwory oceniane w danym czasie jako społecznie wartościowe”

prof. Wincenty Okoń
Słownik pedagogiczny, Warszawa 1992, s. 218

„pewna postawa wobec życia mająca swój wyraz w umiejętności samodzielnego myślenia i rozwiązywania nieznanych problemów i zadań”

prof. Bogdan Suchodolski
Pedagogika. Podręcznik dla kandydatów na nauczycieli, Warszawa 1980, s. 535

Urszula Mazur – *Twórczość uczniowska na egzaminie gimnazjalnym z zakresu matematyki*

Zadanie 22.

Uczniowie klas trzecich pewnego gimnazjum pojechali na wycieczkę pociągiem. W każdym zajętym przez nich przedziale było ośmioro uczniów. Jeśli w każdym przedziale byłoby sześcioro uczniów, to zajęliby oni o 3 przedziały więcej. Ilu uczniów pojechało na tę wycieczkę? Zapisz obliczenia.

Przykład 4.

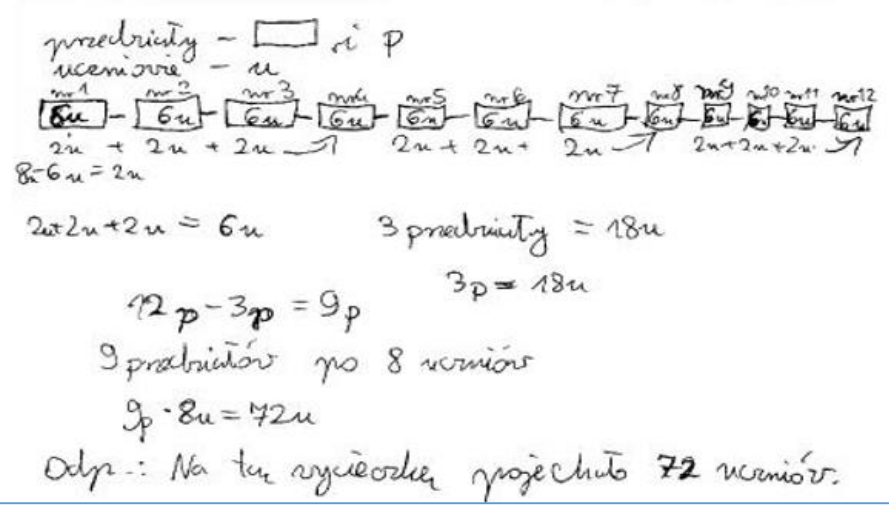

Przykład 5.

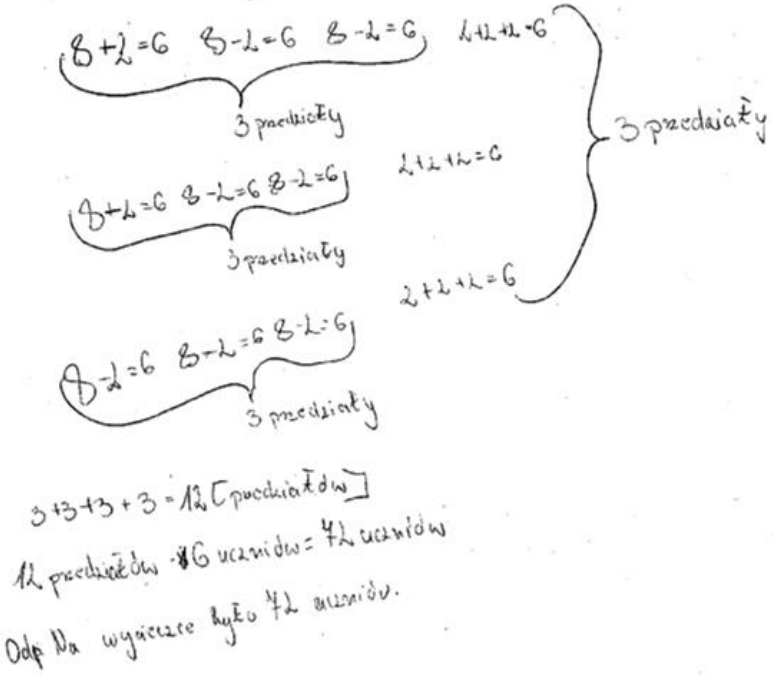

Przykład 6.

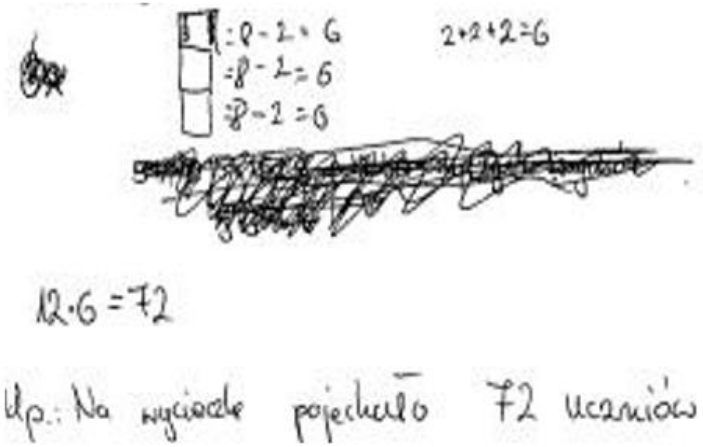

Przykład 7.

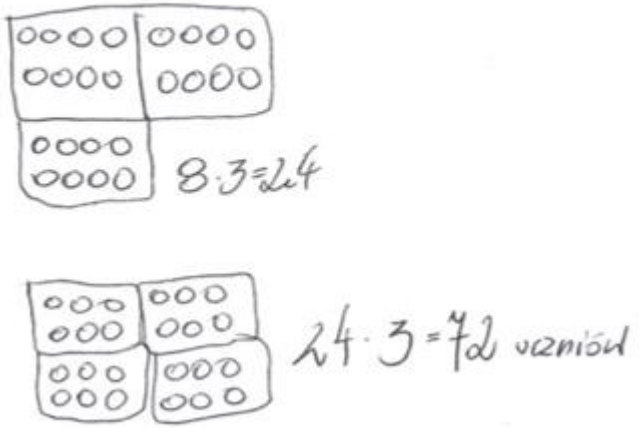

Przykład 9.

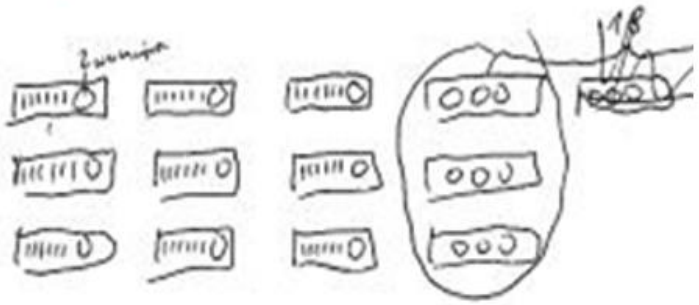

Odp. Na tę wycieczkę pojechało 72 uczniów

Przykład 10.

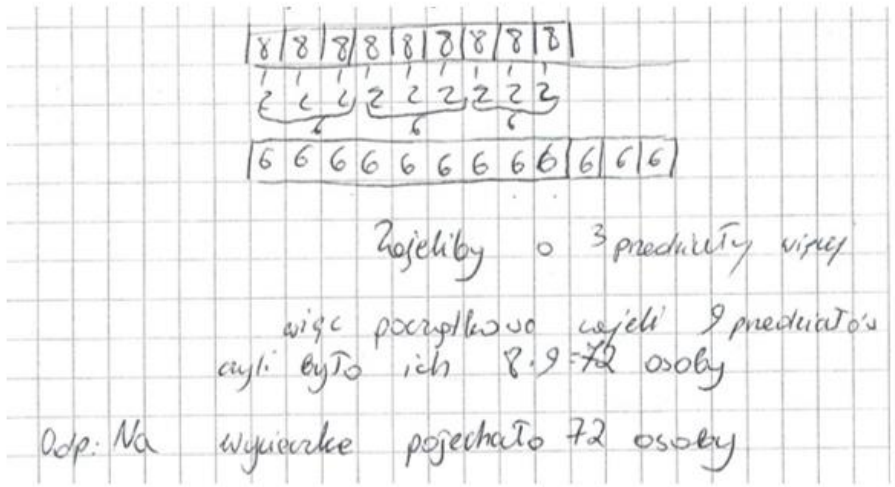

Przykład 11.

$20 \cdot 8 = 160$ $\quad 23 \cdot 6 = 138$ ✗

$15 \cdot 8 = 120$ $\quad 18 \cdot 6 = 108$ ✗

$10 \cdot 8 = 80$ $\quad 13 \cdot 6 = 78$ ✗

$9 \cdot 8 = 72$ $\quad 12 \cdot 6 = 72$ ✓

Odp. Na wycieczkę pojechało 72 uczniów.

Przykład 13.

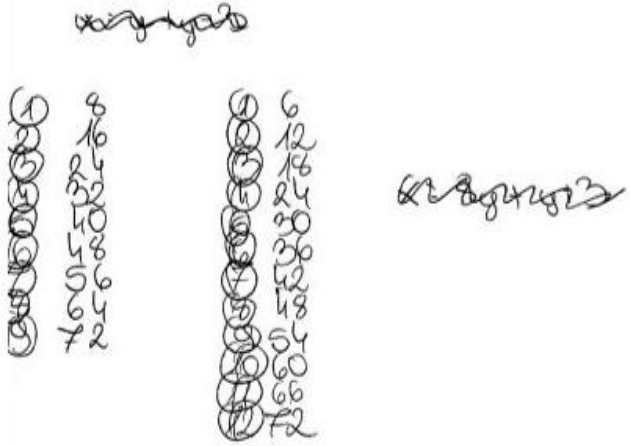

Sekcja: PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI

Prowadzenie: prof. Jarosław Jagieła

Maria Foryś *Zdolności twórcze i osiągnięcia szkolne uczniów z dysleksją*

Sekcja: PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI
Prowadzenie: prof. Jarosław Jagieła

ZESPÓŁ BADAWCZY EDUKACYJNEJ ANALIZY TRANSAKCYJNEJ

Zachowanie w obliczu sytuacji problemowej – diagnoza w perspektywie pedagogiki twórczości i analizy transakcyjnej

Dorota Gębuś, Anna Pierzchała
Akademia im. J. Długosza w Częstochowie

E-mail: zps@ajd.czest.pl

Sytuacje problemowe

PODEJŚCIE DO PROBLEMU	CHARAKTERYSTYCZNA ROLA GRUPOWA
Twórcze	Lider grupowy
Stereotypowe	Współpracownik
Neurotyczne	Bierny obserwator

Struktura osobowości – perspektywa analizy transakcyjnej

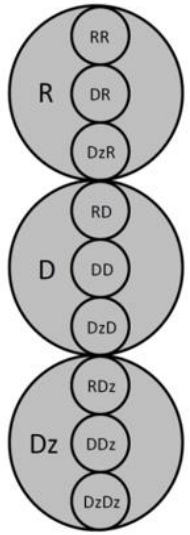

Gdzie:
RR – Rodzic w Rodzicu
DR – Dorosły w Rodzicu
DzR – Dziecko w Rodzicu
RD – Rodzic w Dorosłym
DD – Dorosły w Dorosłym
DzD – Dziecko w Dorosłym
RDz – Rodzic w Dziecku
DDz – Dorosły w Dziecku
DzDz – Dziecko w Dziecku

Założenia badawcze

PROBLEM BADAWCZY:

Jaki związek istnieje pomiędzy uwarunkowaniami osobowościowymi jednostki a jej podejściem do problemów i przyjmowaną rolą grupową?

METODA BADAŃ:

Sondaż diagnostyczny prowadzony drogą elektroniczną

TECHNIKI BADAWCZE:

- *Egogram strukturalny. Kwestionariusz samooceny stanów Ja* (A. Pierzchała, A. Sarnat-Ciastko)
- Ankieta diagnozująca dominujące podejście do problemów i rolę grupową w oparciu o założenia pedagogiki twórczości (D. Gębuś)

Wnioski

- Warunkiem efektywnego działania w obliczu problemu, jest harmonijne korzystanie ze wszystkich obszarów Ja w ujęciu analizy transakcyjnej, przy czym:
  - Twórczemu podejściu do problemów szczególnie sprzyja stan Logos, natomiast ogranicza je Dziecko Przystosowane
  - Liderzy grupowi cechują się znacznym uaktywnianiem obszarów Rodzic Krytyczny i Mały Profesor, ograniczając jednocześnie działania z poziomu Rodzica Praktycznego i Dziecka Przystosowanego
- Znajomość powyższych założeń może stać się bazą dla projektowania konkretnych zabiegów o charakterze wychowawczym, sprzyjających rozwojowi kreatywności w działaniu, umiejętności radzenia sobie w obliczu problemu oraz przejmowania odpowiedzialności w celu skutecznej realizacji zadania

Sekcja: Diagnoza twórczości

SALA B – DIAGNOZA TWÓRCZOŚCI
Prowadzenie: Przemysław Majkut

1. prof. Marzenna Magda-Adamowicz, Klaudia Żernik *Twórczość werbalna dzieci – koncepcja i identyfikacje*
2. Marcin Czaja *Semi Zeki „Blaski i cienie pracy mózgu”*
3. dr Agnieszka Pawlak-Kindler *Wybrane narzędzia diagnostyczne u progu edukacji szkolnej*
4. dr Bartosz M. Radtke *Diagnoza pedagogiczna w szkole jako kluczowy element rozpoznania przyczyn niepowodzeń edukacyjnych. Nowoczesne narzędzia diagnostyczne*
5. Marek Muszyński, Paulina Skórska, Karolina Świst *Znaczenie formatu pozycji testowej dla jej własności psychometrycznych. Analiza na przykładzie matury z języka angielskiego z lat 2010 – 2015 (poziom podstawowy i rozszerzony)*
6. dr Beata Prościak *Matryca prognozowania pomiaru twórczości*
7. Joanna Peter, Przemysław Majkut *Rola obserwacji w systemie egzaminów zewnętrznych*

Rola obserwacji w systemie egzaminów zewnętrznych

Joanna Peter
Okręgowa Komisja Egzaminacyjne w Krakowie
Przemysław Majkut
Okręgowa Komisja Egzaminacyjne w Krakowie
Uniwersytet Jagielloński

Agenda

- ROLA OBSERWACJI EGZAMINU
- ORGANIZACJA OBSERWACJI NA PRZYKŁADZIE OKE W KRAKOWIE
- SKALA PROWADZONYCH OBSERWACJI
- CO I W JAKI SPOSÓB PODLEGA OBSERWACJI
- ANALIZA WYNIKÓW OBSERWACJI
- CO DALEJ Z OBSERWACJĄ

Jak zorganizowana jest obserwacja – przykład OKE w Krakowie

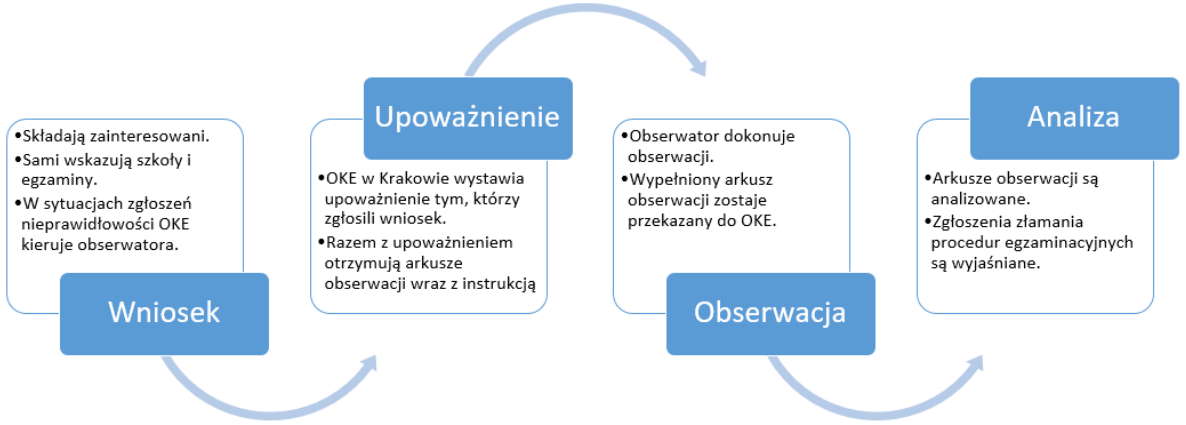

Skala prowadzonych obserwacji – OKE w Krakowie

Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Liczba obserwacji	1340	1192	1122	1245	1299	933	984	698

Sesja: NAUKI SCISŁE

Prowadzenie: dr Elżbieta Kowalik

19.10 – 20.00 Przejście Drogą Królewską
do Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha

20.00 – Zwiedzanie z przewodnikiem I wystawy
20.45 – Kolacja
21.30 – Zwiedzanie z przewodnikiem II wystawy

Dyskusje na tarasie z widokiem na Wawel

WYSTAWA

Kachō-ga. Obrazy kwiatów i ptaków w sztuce Japonii i Zachodu

21.09.2016 - 31.12.2016

Natura w kulturze Wschodu i Zachodu, jej odmienne interpretacje i sposoby obrazowania, stanowią temat nowej wystawy przygotowanej przez Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha Kachō-ga: obrazy kwiatów i ptaków w sztuce Japonii i Zachodu. >>

WYSTAWA

WPROST 1966–1986

10.09.2016 - 31.12.2016

Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha zaprasza na pierwszą problemową wystawę prezentującą fenomen Grupy WPROST. >>

INFRASTRUKTURA I ŚRODOWISKO
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

MUZEUM SZTUKI I TECHNIKI JAPOŃSKIEJ
manggha
MUSEUM OF JAPANESE ART & TECHNOLOGY

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

W przerwie między posiłkami zwiedzamy wystawy

dr Adam Organisty wprowadza nas w tematykę wystawy

O WYSTAWIE

Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha zaprasza na nową wystawę:

Kachō-ga. Obrazy kwiatów i ptaków w sztuce Japonii i Zachodu

W sztuce XX wieku trudno odnaleźć przedstawienia kwiatów, ptaków czy owadów, tytułowych dla niniejszej wystawy. W wypowiedziach artystów awangardowych odnajdujemy przede wszystkim refleksję na temat fenomenu funkcjonowania sztuki w społeczeństwie. „Dzisiejszy kulturalny człowiek odwraca się stopniowo od rzeczy natury i życie jego staje się coraz bardziej abstrakcyjne" – podkreślał w roku 1917 twórca neoplastycyzmu Piet Mondrian. Artysta jego zdaniem powinien odkrywać w naturze pierwiastki powszechne, poprzez redukowanie tego, co przypadkowe i względne. Jakże wymowną będzie tu anegdota, którą przypomniał Balthus. Wraz z rzeźbiarzem Albertem Giacomettim odwiedzili tego reprezentanta „geometrycznego" nurtu malarstwa abstrakcyjnego w jego pracowni. „Alberto patrzył przez okno na drzewa, zachwycając się na głos ich pięknem. Całkiem niespodziewanie Mondrian wstał i gwałtownie zaciągnął zasłonę. Powiedział, że nie może już znieść tego widoku".

Natura w kulturze Wschodu i Zachodu, jej interpretacje i sposoby obrazowania, stanowią temat wystawy *Kachō-ga. Kwiaty i ptaki w sztuce Japonii i Zachodu*. Punktem wyjścia jest cenna kolekcja drzeworytów *ukiyo-e* przedstawiających „obrazy kwiatów i ptaków" ze zbioru Feliksa „Mangghi" Jasieńskiego zderzona po raz pierwszy z europejskim malarstwem oraz rzemiosłem artystycznym: od średniowiecza po czasy współczesne. Siedemnastowieczne zielniki i ornaty, rysunki Stanisława Wyspiańskiego i Wojciecha Weissa oraz drzeworyty Hiroshigego, grafiki Václava Hollara i Utamara to tylko niektóre z prezentowanych dzieł. Ekspozycja wpisuje się bowiem w serię wystaw ukazujących styk kultur i estetyk, poruszających problem międzykulturowości i transkulturowości.

Główna część wystawy poświęcona jest pracom malarskim i wyrobom rzemiosła artystycznego wykonanym przez artystów japońskich oraz twórców europejskich zainspirowanych tematyką *kachō-ga*. Fascynacja sztuką Japonii w połączeniu z europejską tradycją nauczania, opartego o studium natury, zaowocowała wyjątkowym zjawiskiem, jakim jest sztuka secesji, w której korzystanie z motywów zaczerpniętych z natury osiągnęło swoiste apogeum. Zasady praktyki dydaktycznej – opartej bądź o wzory do kopiowania, o czym przypomina tak zwany *Atlas roślin i zwierząt* z Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, bądź to o rzetelne studium przyrody *ad vivum*, jak czynili to przedstawiciele Młodej Polski oraz artyści zachodnioeuropejscy (Émile Gallé i Joseph Langer) – eksponujemy w osobnych częściach wystawy. Przy czym cennym elementem ekspozycji są zbiory pedagoga wrocławskiej uczelni Josepha Langera (1865–1918) z Muzeum Sprzętu Gospodarstwa Domowego w Ziębicach, po raz pierwszy szerzej udostępnione publiczności. Obejmują one zarówno studia roślin i ptaków jego autorstwa, jak i prace o tej tematyce wykonane przez jego uczniów oraz należącą do niego kolekcję sztuki japońskiej.

Wystawa *Kachō-ga. Obrazy kwiatów i ptaków w sztuce Japonii i Zachodu* to również spotkanie duchowości obu kultur. W Japonii przedstawienia natury funkcjonowały w świecie człowieka na innych prawach niż sama natura. Na jej znaczenie oraz szczególny sposób jej obrazowania wpłynęła religia *shintō* oraz myśl buddyjska, przeniknięta ideą niekrzywdzenia innych istot. W chrześcijańskim świecie Zachodu kontemplacja Stwórcy, jak sugerują mistycy, może rozpoczynać się od kontemplacji stworzenia. „Uwierz mi – pisał święty Bernard z Clairvaux – że niejednokrotnie więcej znajdziesz w lasach niż w księgach. Drzewa i kamienie pouczą cię o tym, czego nie usłyszysz od mistrzów". Naturalia gromadzone w kolekcjach czy zielniki skłaniały i wciąż skłaniają do kontemplacji nad każdym powołanym do bytu stworzeniem. Dla świętej Teresy od Jezusa jedwabnik, który z larwy przepoczwarza się w pięknego motyla, stanowił symbol procesu wewnętrznej przemiany człowieka. Niemniej był on najpierw przyczyną zachwytu karmelitanki nad nieskończoną mądrością Boga i cudem Jego dzieł na przykładzie niewielkiego, chciałoby się powiedzieć: nic nieznaczącego owada.

Dzieła prezentowane na wystawie mają zachęcić do ponownego przyjrzenia się otaczającemu nas światu przyrody. Jej kontemplacja może się stać powodem do rozważań natury filozoficznej czy teologicznej. W eksponowanych „obrazach kwiatów i ptaków" odnaleźć można wspólne dla obu duchowości: Wschodu i Zachodu, pełne czułości spojrzenie na świat.

Anna Król, Adam Organisty

Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha

Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha

Po wystawie oprowadził nas prof. Adam Brincken

WYSTAWA

WPROST 1966–1986

wernisaż: **09.09.2016 g. 18:00**
czas trwania: **10.09.2016 - 31.12.2016**

Kurator: **Anna Król, Jacek Waltoś**
Aranżacja plastyczna: **Adam Brincken**
Projekt druków towarzyszących wystawie: **Rafał Sosin**

O WYSTAWIE

Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha zaprasza na pierwszą problemową wystawę prezentującą fenomen Grupy WPROST.

Grupę WPROST tworzyła piątka młodych malarzy, absolwentów krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych: Maciej Bieniasz (ur. 1938), Zbylut Grzywacz (1939–2004), Barbara Skąpska (1938–2015), która wzięła udział w pierwszej i ostatniej ekspozycji grupy, Leszek Sobocki (ur. 1934) i Jacek Waltoś (ur. 1938). Młodzi artyści różnili się między sobą zasadniczo, tworząc w odmiennych językach artystycznych. Wspólne im było głębokie przekonanie o potrzebie ponownego zbudowania połączenia między sztuką a światem i człowiekiem, zgodnie z manifestami towarzyszącymi pierwszym wystawom:

Chcemy wyrażać wprost, nie pomijać wielorakich możliwości w plastyce: tematów, symboliki, form znaczących, tworzywa stosowanego dla treści. Każda użyteczna metoda i tworzywo służące ekspresji jest ważne dla wyobraźni, to znaczy – ujawniania kształtu przeżyć. Pokazujemy to, co robimy, swój warsztat, by ujawnić myśli i wyobrażenia w jej bezpośredniej, często pierwszej postaci (WPROST, marzec 1966).

Wyrażać wprost znaczy ukazywać w możliwie bezpośredni, otwarty, nie przesłonięty konwencjami sposób to, co wynika z przeżywania, w nadziei, że treści przeżywane okażą się znane i bliskie każdemu. Jeśli rezygnujemy z „czystości" warsztatu, to po to, by uzyskać jak największą przezroczystość środków, bowiem mniej ważny jest wygląd, gdy idzie o znaczenia. Nie chcemy stwarzać jeszcze jednego umownego języka znaków ani podpierać się imitacją rzeczywistości. Pokazujemy to, co robimy niejako „w trakcie", pragniemy stworzyć stan współobecności autora i widza w świecie wyobrażeń o naszej egzystencji (WPROST, 1969).

Co do jednego wszyscy badacze są zgodni: Grupa WPROST była zjawiskiem w sztuce polskiej unikatowym. Szokowała i oburzała antyformalizmem i antyestetyzmem, wyprzedzając neofigurację lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych. Publicystyczny z założenia program Grupy WPROST cechowała wyrazista bezkompromisowa postawa, przeciwstawiająca się awangardzie, koloryzmowi, jałowości i programowej bezideowości sztuki abstrakcyjnej. Wprostowcy sprzeciwiali się modelowi „pozornej wolności twórczej", konstruowanej przez władze komunistyczne, byli przeciw wszelkiej politycznej manipulacji artystami.

Ukazywali skomplikowaną i niejednoznaczną sytuację egzystencjalną współczesnego człowieka, opisując przede wszystkim doświadczenia własnego pokolenia wobec aktualnych tematów społecznych i politycznych. Stosowali współczesne techniki – wcierki, montaże, *environnement* oraz techniki własne, między innymi rzeźby zastępcze, adekwatne do komentowanej rzeczywistości. Zasadnicza część ich twórczości odnosi się do pamięci, antycypując dyskurs wokół pamięci i różnych jej aspektów, tak charakterystyczny dla humanistyki XXI wieku. Wiąże się z tym także problem obrazowania Holocaustu w sztukach plastycznych.

Dwudziestoletnią działalność WPROST przedstawiono w jedenastu wzajemnie się przenikających przestrzeniach tematycznych. Ekspozycję otwiera rekonstrukcja I wystawy WPROST, wprowadzając do kolejnych, zatytułowanych: *Zarastanie*, *Etykiety zastępcze*, *Marzec '68*, *Człowiek bez jakości*, *Plac zabaw*, *Portrety trumienne*, *Twarze*, *Ikonografia własna*, *Sierpniowa niedziela / Wiosna '82*, *Duszno*.

Wystawa ***WPROST 1966–1986*** przygotowana przez Muzeum Manggha, prezentując fenomen Grupy, prowokuje nie tylko do reinterpretacji historii polskiej sztuki lat sześćdziesiątych, siedemdziesiątych i początku osiemdziesiątych, lecz przede wszystkim do stawiania istotnych pytań wprost.

I choć wprostowcy odwoływali do rozmaitych tradycji, to najważniejszy dla nich punkt odniesienia stanowiła twórczość Andrzeja Wróblewskiego (1927–1957). Dlatego też wystawa Grupy WPROST stanowi naturalną kontynuację projektu naukowo-wystawienniczego związanego ze sztuką polską po 1945 roku, zapoczątkowanego przez prezentację *Wróblewski według Wajdy*.

Na wystawie prezentowanych jest ponad 300 prac – obrazów olejnych, wcierek, rzeźb, montaży, instalacji przestrzennych, grafik i rysunków.

Dzieła na wystawę wypożyczono od Artystów i kolekcjonerów prywatnych, m.in. od: Jacka Bomby, Joanny Bonieckiej, Katarzyny Grzywacz, Krzysztofa Musiała, Tadeusza Nyczka, Piotra Ostrowskiego, Anny i Roberta Wolaków, Stanisławy Zadęckiej, oraz od następujących instytucji:

1966–1986

Idea i scenariusz / Idea and scenario:
ANNA KRÓL, JACEK WALTOŚ

Aranżacja / Design:
ADAM BRINCKEN

Asystenci wystawy / Exhibition assistants
MALWINA WÓJCIK, PRZEMYSŁAW WIDEŁ

10.09–31.12.2016

Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha

Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha

Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha

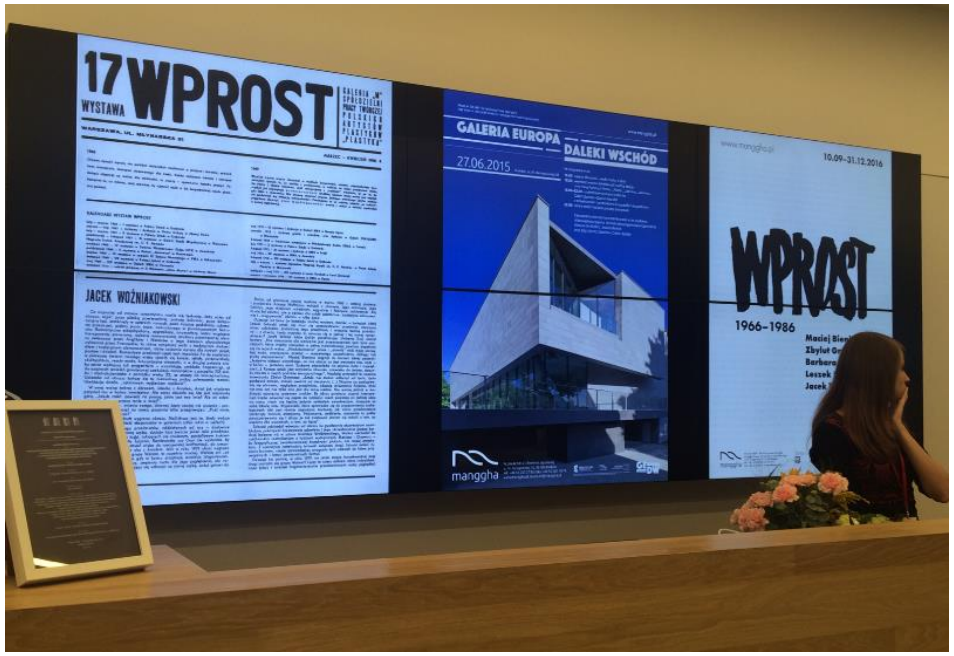
17 WYSTAWA WPROST
JACEK WOŹNIAKOWSKI
GALERIA EUROPA
27.06.2015
DALEKI WSCHÓD
10.09–31.12.2016
WPROST
1966–1986
manggha

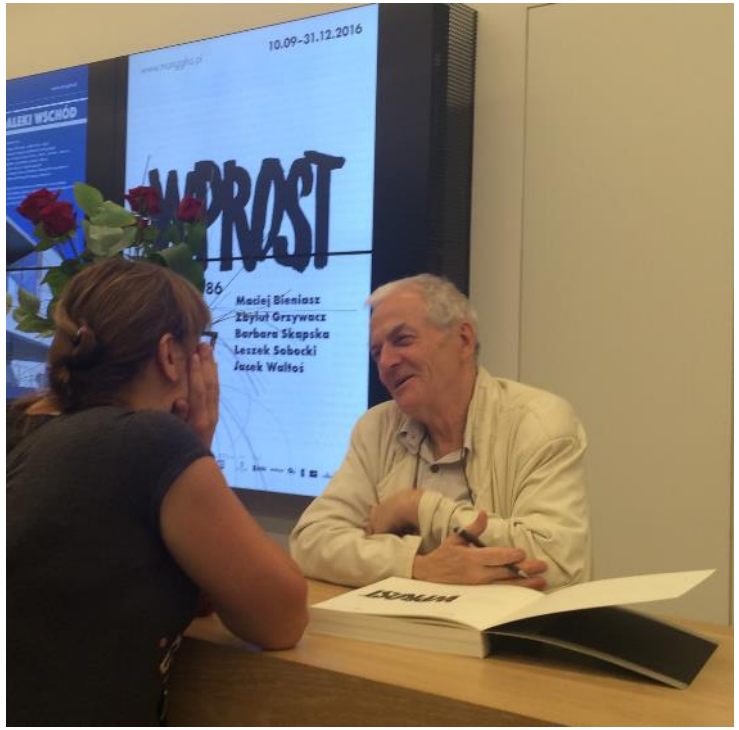
10.09–31.12.2016
WPROST
Maciej Bieniasz
Zbyluł Grzywacz
Barbara Skąpska
Leszek Sobocki
Jacek Waltoś

pepsi

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Lech Gawryłow w rozmowie z prof. Josefem Malachem
Z Uniwersytetu w Ostrawie

Przewodniczący ZG Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Edukacyjnej
dr Henryk Szaleniec w rozmowie z dr Władysławą Niemierko

Około 23.00 wyruszyliśmy spacerkiem po Kazimierzu (kiedyś odrębnym mieście) z historykiem sztuki drem Adamem Organistym

Fot. Paweł Krawczyk

Skład Komitetu Naukowego XXII KDE

1. **prof. dr hab. Bolesław Niemierko – przewodniczący**
2. prof. dr hab. Adam Brincken (ASP kierownik Katedry Edukacji Artystycznej)
3. prof. dr hab. Andrzej Bednarczyk (ASP kierownik Katedry Malarstwa)
4. prof. dr hab. Barbara Ciżkowicz (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy)
5. dr hab. Roman Dolata (Uniwersytet Warszawski)
6. prof. dr hab. Maria Groenwald (Uniwersytet Gdański)
7. prof. dr hab. Maciej Karwowski (Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie)
8. prof. dr hab. Leszek Korporowicz (Uniwersytet Jagielloński)
9. prof. ASP dr hab. Piotr Korzeniowski (ASP dziekan Wydziału Malarstwa)
10. prof. dr hab. Józef Murzyn (ASP dziekan Wydziału Rzeźby)
11. dr Monika Nęcka (ASP w Krakowie, Uniwersytet Pedagogiczny)
12. dr Henryk Szaleniec PTDE (ZG PTDE)
13. dr Maria Krystyna Szmigel (ZG PTDE)
14. prof. dr hab. Mirosław J. Szymański (Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie)

Skład Komitetu Organizacyjnego

1. **Lech Gawryłow – przewodniczący (OKE Kraków)**
2. dr Adam Organisty (ASP w Krakowie)
3. Natalia Buchta (ASP w Krakowie)
4. Dorota Hrapkowicz (OKE Kraków
5. Ewa Klimczyk (OKE Kraków
6. Joanna Peter (PTDE, OKE Kraków)
7. Małgorzata Stankowska OKE Kraków
8. dr Krystyna Szmigel (PTDE, OKE Kraków)
9. Malwina Wójcik (ASP w Krakowie)

Foto opowieść o konferencji wykonałam z wykorzystaniem zdjęć Henryka Szaleńca, strony www. ASP i własnych. Chętnie uzupełnię prezentację o nadesłane przez Państwa zdjęcia. Dziękuję wszystkim Koleżankom i Kolegom, którzy byli uprzejmi udostępnić slajdy, które pozwolą powrócić myślami do poruszanych zagadnień podczas wystąpień i chwil, które wspólnie spędziliśmy.

Zapraszamy na kolejną konferencję, której tematykę podano poniżej!

Krystyna Szmigel

Tematyka kolejnej konferencji

Diagnozowanie umiejętności praktycznych kształtowanych w procesie edukacji i na egzaminie

- podczas szkolnych zajęć lekcyjnych w edukacji ogólnokształcącej,
- podczas szkolnych zajęć lekcyjnych w edukacji zawodowej,
- podczas zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych,
- w ramach edukacji nieformalnej,
- w procesie studiowania stacjonarnie, zaocznie i online,
- w edukacji dorosłych przez całe życie,
- ale wyróżniać się może specyfiką w zakresie zastosowanych narzędzi i metod szczegółowych.

www.ptde.org
Zapraszamy do współpracy i na kolejne konferencje

Konferencja odbędzie się w Łodzi w dniach 22-24.09. 2017 roku

Konferencje Diagnostyki Edukacyjnej

Gdańsk 1998
Legnica 1999
Kraków 2001
Wrocław 2001
Katowice 2002
Łódź 2003
Kraków 2004
Gdańsk 2005
Lublin 2006
Łomża 2007
Opole 2008
Kielce 2009
Toruń 2010
Kraków 2011
Wrocław 2012
Gniezno 2013
Gdańsk 2014
Bydgoszcz 2015
Kraków 2016

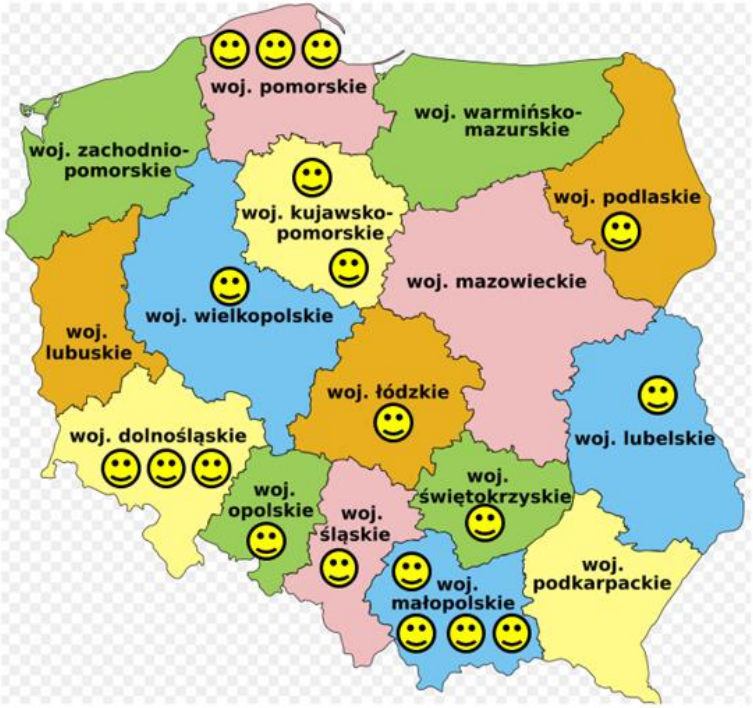

Tematyka Konferencji Diagnostyki Edukacyjnej

Perspektywy diagnostyki edukacyjnej (Gdańsk 1998),
Diagnoza edukacyjna – oczekiwania, problemy, przykłady (Legnica 1999),
Pomiar dydaktyczny w teorii i praktyce oceniania zewnętrznego (Kraków 2001),
Dawne i nowe formy egzaminowania (Wrocław 2001),
Ocenianie wewnątrzszkolne i zewnętrzne oraz jakość pracy szkoły (Katowice 2002),
Trafności pomiaru (Łódź 2003),
Standardy wymagań i normy testowe (Kraków 2004),
Metody diagnostyki (Gdańsk 2005),
Jakość egzaminów szkolnych i etyka egzaminowania (Lublin 2006),
Uczenie się i egzaminowanie w oczach uczniów (Łomża 2007),
Uczenie i egzaminowanie w oczach nauczycieli (Opole 2008),
Badania międzynarodowe i wzory zagraniczne w diagnostyce edukacyjnej (Kielce 2009),
Teraźniejszość i przyszłość oceniania szkolnego (Toruń 2010),
Ewaluacja w edukacji: koncepcje, metody, perspektywy (Kraków 2011),
Regionalne i lokalne diagnozy edukacyjne (Wrocław 2012),
Polska edukacja w świetle diagnoz prowadzonych z różnych perspektyw badawczych (Gniezno 2013).
Diagnozy edukacyjne. Dorobek i Nowe zadania (Gdańsk 2014),
Zastosowania diagnozy edukacyjnej (Bydgoszcz 2015),
Diagnozowanie twórczości uczniów i nauczycieli (Kraków 2016)

Nasze wydawnictwa konferencyjne
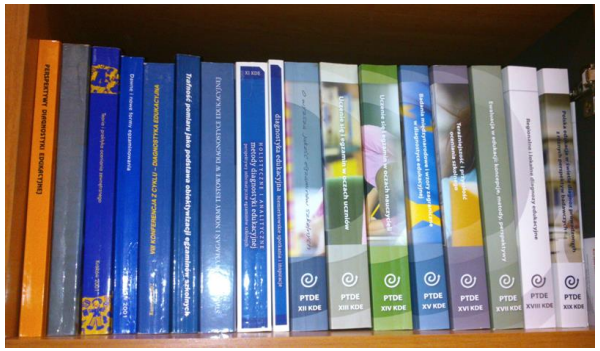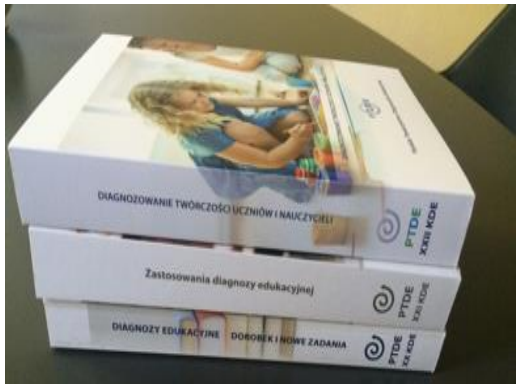
www.ptde.org